100 DE PERSONALITĂȚI

Oameni care au schimbat destinul lumii

Apariție săptămânală
5,99 LEI / 29,99 MDL

19

NOSTRADAMUS

DeAGOSTINI

100 DE PERSONALITĂȚI
Oameni care au schimbat destinul lumii

Nostradamus

Numărul 19

Pentru orice informație sau lămurire, contactati-ne la telefonul: **(021) 40.10.888** sau trimiteți un e-mail la info@deagostini.ro
Servicii pentru clienți: de luni până vineri, între orele 10:00 - 15:00
Pentru o mai bună deservire solicitati întotdeauna publicația de la același punct de vânzare și informați vânzătorul asupra intenției de a cumpăra și aparițiile următoare.
Pentru orice informație, lămurire, înlocuire de exemplare sau comenzi de numere anterioare, sunați-ne la tel. **(021) 40 10 888**
Pentru informații și comenzi de numere anterioare, cititorii din Republica Moldova pot suna la **(022) 21.07.98** - Paramedia, Chișinău.

Vizitați site-ul nostru la adresa

www.deagostini.ro

EDIȚIE SĂPTĂMÂNALĂ
EDITURA: De AGOSTINI HELLAS SRL
EDITOR: Petros Kapnistos
MANAGER ECONOMIC: Fotis Fotiou
MANAGER DE REDACȚIE ȘI PRODUCȚIE: Virginia Koutroubas
ADRESĂ: Vuliagmenis 44-46, 166 73 Atena
MARKETING MANAGER: Michalis Koutsoukos
PRODUCT MANAGER: Nasita Kortesa
COORDONATOR DE PRODUCȚIE: Carolina Poulidou
MANAGER DISTRIBUȚIE: Evi Boza
MANAGER LOGISTICĂ ȘI OPERAȚII: Dimitris Pasakalidis
COORDONATOR LOGISTICĂ ȘI OPERAȚII: Antonis Lioumis

ADAPTARE PENTRU LIMBA ROMÂNĂ:
Fast Translate, Best Communication Media SRL
DTP: RAY
TIPĂRIRE ȘI LEGARE: NIKI EKDOTIKI S.A.
DIRECTOR DE PRODUCTIE TIPOGRAFIE: STELIOS KRITSOTAKIS

IMPORTATOR: Media Service Zawada S.R.L
Country Manager: Mariana Mihălțan
Marketing Manager: Adina Bojică
Redactor: Gabriela Muntean
Distribution Manager: Dan Iordache
ADRESA: str. Louis Pasteur nr. 38, et.1, ap.5, sector 5, București, România
Telefon: (+40) 21 318 7398
DISTRIBUITOR: Hiparion S.A.

ISSN: 1791-0765

Fotografii: Uniphoto Press, Corbis Japan, American Photo, De Agostini Picture Library

Prețul numerelor
Prețul primului număr: 2,99 LEI / 14,50 MDL
Prețul celui de-al doilea număr și al tuturor celorlalte numere: 5,99 LEI / 29,99 MDL

Editorul își rezervă dreptul de a schimba ordinea publicării personalităților sau de a le înlocui cu altele.

Nostradamus

(1503-1566)

„Prezicerile mele se vor dovedi a fi adevărate și precise, la fel ca cele ale profeților din vechime, însă ele sunt învăluite în vorbe ambigue."

Nostradamus

Ce fel de viață a dus Nostradamus?

PROLOG

ÎN SECOLUL AL XVI-LEA, Franța ieșea, în sfârșit, din Evul Mediu întunecat, pentru a vedea lumina Renașterii. În această perioadă, a trăit un doctor care, fără să se teamă de moarte, a petrecut ore în șir căutând un remediu împotriva ciumei care a făcut ravagii în numeroase regiuni.

Michel de Nostredame

Acesta privea medicina dintr-o perspectivă tipic medievală, astfel încât a petrecut mult timp căutând semne astrologice. Apoi, după moartea soției și a copiilor, a devenit fatalist iar ulterior un mare clarvăzător.

În lucrarea „Profețiile", el face numeroase preziceri despre viitor, inclusiv despre sosirea unui dictator într-o țară, care va provoca un război mondial. Vorbele sale, pe care unii considerau că le primea direct de la Dumnezeu, au fost folosite de oameni de stat pentru a-și stabili strategiile politice și militare.

În 1999, profeția sa cum că lumea se va sfârși nu s-a îndeplinit, dar unii mai urmează încă și în zilele noastre îndeaproape prezicerile sale.

Dar ce fel de viață a dus Nostradamus?

TABEL CRONOLOGIC

722 î.Hr.	Distrugerea Regatului israelit de Nord
Secolul I î.Hr.	Apariția cabalei
Secolul al XV-lea	Apariția cabalei creștine
1450	Începutul epocii tiparului
1500	Mișcarea renascentistă pătrunde în Franța
1503	Nașterea lui Nostradamus
1515	Mutarea la Avignon
1520	Răspândirea ciumei
1521	Începutul lungii călătorii
1529	Admiterea la Universitatea din Montpellier
1531	Căsătoria cu Henriette d'Encausse
1532	Obținerea doctoratului
1543	Copernic își publică descoperirile
1546	Nostradamus dezvoltă un antidot împotriva ciumei
1547	Căsătoria cu Anne Ponsard
1550	Prima publicare a „Almanahului"
1555	Se publică „Produsele cosmetice și gemul" Publicarea „Profețiilor" Întâlnirea cu regele
1559	Moartea lui Henric al II-lea
1564	Este numit sfetnic și doctor al curții regale
1566	Moare la Salon
1568	Nostradamus II publică „20 de ani de profeții"
1595	Este publicată lucrarea Sfântului Malachi „Profețiile papei"
1789	Începe Revoluția franceză
1792	Sunt descoperite „Prezicerile unui om singuratic"
1806	Armata lui Napoleon folosește „Profețiile"
1939	Începe cel de-al Doilea Război Mondial Naziștii folosesc „Profețiile"
1945	Bomba nucleară este aruncată asupra Hiroshimei
1995	Atacurile cu gaz sarin de la metroul din Tokio
1999	Prezicerea sfârșitului lumii
2001	Atacurile teroriste asupra orașului New York

Viața neștiută a marelui profet

Probabil că nu există nimeni care să nu fi auzit de Nostradamus. Însă foarte puțini știu ce fel de om a fost și ce fel de viață a dus. Nostradamus a fost un doctor profund interesat de astrologie, care i-a convins pe oamenii din perioada renascentistă de acuratețea prezicerilor sale și care și-a lăsat amprenta asupra generațiilor următoare. „Profețiile" sale ascund multe secrete despre viața marelui profet.

Evreu în Franța

Michel de Nostredame

„ÎN CEA DE-A ȘAPTEA LUNĂ A ANULUI 1999, va coborî din ceruri un rege măreț", a prezis Nostradamus, înspăimântându-i pe mulți oameni din lumea întreagă. Pe măsură ce se apropia sfârșitul mileniului, teorii despre sfârșitul lumii au apărut în multe documentare de televiziune și articole din reviste. Ca urmare, practicile oculte s-au răspândit, iar numele lui Nostradamus a devenit sinonim cu această mișcare. Însă Nostradamus a fost inițial doar un doctor francez. De asemenea, este interesant de știut că numele său adevărat nu era de fapt Nostradamus, ci Michel de Nostredame. Tatăl și bunicul său erau ambii evrei, dar, temându-se de persecuții, s-au convertit la creștinism și și-au luat numele Nostredame, un nume care face referire la Fecioara Maria. Când a mers la universitate, și-a schimbat numele în varianta latină a acestuia, Nostradamus, nume care i-a rămas pentru totdeauna.

Epoca de aur a Renașterii

În secolul al XVI-lea, Renașterea, care începuse în Italia în secolul al XIV-lea, a atins apogeul în Franța. Renașterea a fost o mișcare care punea accentul pe individualitate și emancipare spirituală, ea apărând în parte ca reacție la încercarea bisericii catolice de a limita anumite libertăți personale. În această perioadă, oamenii au redescoperit antichitatea greacă și latină, considerându-i pe vechii greci și latini cu adevărat admirabili.

În această epocă au existat artiști și savanți celebri precum: Leonardo da Vinci, Michelangelo, Dante etc. De asemenea, descoperiri precum artificiile, tiparul și altele au ajuns în Europa din China și lumea musulmană. Tehnologia de tipărire era mult mai eficientă decât cea pe care o foloseau europenii, permițând reproducerea rapidă și exactă a textelor.

▲ Bunicul lui Nostradamus, Jean de Saint Rémy. Era un doctor foarte respectat. Când Nostradamus era tânăr, bunicul l-a învățat primele noțiuni de matematică, astrologie, limbi străine și altele.

Vedere asupra unui sat din regiunea Provence din Franța. Orașul natal al lui Nostradamus, Saint Rémy de Provence, este un oraș care a fost bine cunoscut în această regiune încă din trecutul îndepărtat.

▲ Pictură din secolul al XVI-lea, reprezentând oameni muncind într-o tipografie. Presa de tipar folosită în acea perioadă a avut un rol determinant în răspândirea textelor lui Nostradamus în toată Europa.

DIN CULISE

RENAŞTEREA ÎN FRANŢA

Mişcarea renascentistă, apărută în Italia în secolul al XIV-lea, s-a răspândit în multe ţări din întreaga Europă, inclusiv în Franţa. În anul 1494, armata franceză a invadat Italia şi a adus de acolo mişcarea renascentistă. Apoi, la începutul secolului al XVI-lea, regele francez din acea perioadă, Francisc I, a făcut eforturi pentru a aduce mişcarea în Franţa, invitându-l pe Leonardo da Vinci la Amboise. Drept urmare, Renaşterea a înflorit în Franţa. Noi stiluri de artă, arhitectură şi literatură au apărut în această perioadă.

Savanţii acestei epoci nu au făcut cercetări numai în domeniile lor ştiinţifice, ci au încercat să îşi extindă cunoştinţele şi în alte domenii, astfel încât nu era un lucru neobişnuit să întâlneşti astrologi care erau, în acelaşi timp, doctori şi oameni de ştiinţă. De exemplu, François Rabelais, celebrul autor al cărţii „Gargantua şi Pantagruel", a fost scriitor, doctor şi misionar catolic. Alte exemple îi includ pe Ronsard, un poet care a iniţiat noul gen literar cunoscut ca „eseuri", şi Montaigne, cunoscut pentru lucrarea sa „Gânduri întâmplătoare", care a fost de asemenea primar al oraşului Bordeaux. Şi apoi trebuie amintită şi Caterina de Medici, din celebra familie de Medici, care, ca regină a Franţei, a adus cultura italiană în Franţa chiar în perioada în care Nostradamus şi-a făcut apariţia ca o personalitate a Renaşterii.

▲ Pictură din secolul al XVI-lea reprezentându-l pe Francisc I (1515–1547)

Nostradamus, născut în perioada în care Renaşterea a atins apogeul, a fost înconjurat de un război al religiilor dar şi de numeroase cărţi care i-au permis să îşi desfăşoare cercetările într-un mediu relativ liber. Progresele înregistrate în domeniul tiparului au jucat un rol decisiv în răspândirea faimei sale. Succesul lui Nostradamus se datorează, în mare parte, epocii în care s-a născut.

Convertirea la creştinism

Bunicul din partea tatălui lui Nostradamus, Guy Gassonet, s-a convertit la creştinism în jurul anului 1455, pentru a evita persecuţiile împotriva evreilor şi şi-a schimbat numele în Pierre de Nostredame. Într-o epocă în care Biserica Catolică avea autoritate supremă, mulţi evrei care s-au simţit nevoiţi să se convertească şi-au păstrat de fapt în secret credinţa. Pierre însă s-a convertit cu adevărat, iar mai târziu s-a apucat de comerţul cu cereale şi a făcut astfel o mică avere. A fost şi procuror public, câştigând astfel un anumit statut social în oraş.

Pierre a avut 5 copii, cel mai mare dintre aceştia fiind Guillaume de Nostredame, tatăl lui Nostradamus. Guillaume a continuat meseria tatălui său şi a avut profituri imense. În 1495 s-a căsătorit cu fiica unei celebrităţi din Saint Rémy de Provence: Lune de Saint Rémy. Şi-a transferat apoi afacerile în Saint Rémy şi ulterior a început să lucreze ca notar public, numele său devenind astfel bine cunoscut în oraş şi în împrejurimi. Fericitul cuplu a fost binecuvântat cu primul copil în decembrie 1503. Părinţii au considerat că acest copil minunat merita un nume pe măsură, astfel că l-au botezat Michel, după arhanghelul Mihail. Acesta va deveni cunoscut ulterior sub numele de Nostradamus.

Ziua de naştere a lui Nostradamus, după calendarul iulian (creat de Cezar pentru Roma), este 14 decembrie. După calendarul gregorian, introdus de Grigore al XIII-lea şi folosit şi în prezent, data sa de naştere este 23 decembrie. Când s-a născut Nostradamus, se folosea calendarul iulian, de aceea atunci când se interpretează prezicerile sale trebuie să se ţină seama şi de schimbarea calendarelor.

Nostradamus a avut 4 fraţi şi o soră, toţi mai mici decât el şi toţi având vieţi încununate de succes. Fratele său Bertrand, de exemplu, a devenit negustor, a fost ulterior uns cavaler şi s-a căsătorit cu o tânără dintr-o familie nobilă. Fratele său Jean a scris o carte devenită foarte populară, „Vieţile poeţilor celebri din Provence". Şi, în sfârşit, fratele său Antoine a fost procuror şi judecător. Astfel, familia lui Nostradamus şi-a educat bine copiii, ceea ce le-a permis să-şi facă propriile averi.

Motivul pentru care Nostradamus şi-a ales o meserie în domeniul medicinii a fost că bunicul din partea mamei, Jean de Saint Rémy, era doctor şi a influenţat alegerea făcută de nepot. Jean era extrem de inteligent şi avea o memorie uimitoare; se spune că a fost tutorele personal al lui Nostradamus. L-a învăţat cu pasiune să citească şi să scrie, dar l-a învăţat şi alte materii, cum ar fi matematica şi astrologia.

▼ Boltă dintr-un oraş roman antic, Granum, la sud de Saint Rémy de Provence. Se crede că aceste vestigii antice l-ar fi inspirat pe Nostradamus să scrie „Profeţiile".

De la medicină la astrologie

Medicina în Evul Mediu

ÎN EVUL MEDIU, Biserica Catolică credea că modalitatea de vindecare a bolilor era să se extragă sângele infectat din corp, astfel încât în acea vreme se făceau multe operații. Doctorii evrei din acele vremuri, care practicau în principal medicina clinică, aveau așadar mai mult succes și aveau o rețea întinsă în întreaga Europă. Aceștia produceau propriile leacuri pe bază de ierburi și minerale după ce examinau pielea, limba și urina pacienților; în plus, considerau că astrologia era un important instrument de stabilire a diagnosticului. În timpul Renașterii, creștinii căutau semne în stele pentru a-i îndruma în chestiuni de ordin medical și, din moment ce medicina a devenit practic o ramură a religiei, mulți doctori au fost și misionari.

Cunoștințele de astrologie fiind decisive pentru a putea deveni doctor în vremea aceea, bunicul lui Nostradamus a ținut să-l învețe pe nepot noțiunile de bază ale astrologiei. Copilul a ascultat fiecare cuvânt rostit de înțeleptul său bunic, privind cerul senin noaptea. Nu se știe dacă bunicul său l-a învățat sau nu pe Nostradamus și despre cabala, dar metoda sa de diagnosticare și vindecare a pacienților pare să fi fost influențată de aceasta.

Pe când era copil, Nostradamus era precum un burete, absorbind cu nesaț nenumărate cunoștințe despre astronomie, astrologie, despre plantele medicinale și despre ce efect aveau toate acestea asupra medicinii.

▲ Pictură reprezentându-l pe Nostradamus pe când era student.

Călătoria pentru a studia plantele medicinale

În anul 1515, la vârsta de 12 ani, Nostradamus s-a hotărât să meargă la școală în orașul Avignon, la 20 de kilometri nord de Saint Rémy, pentru a-și perfecționa educația.

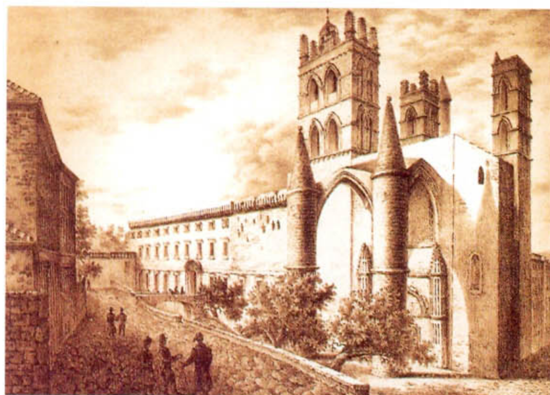
Avignon este situat chiar în centrul regiunii Provence, din sudul Franței, de-a lungul fluviului Ron. În 1309, a devenit reședința papei și, timp de aproximativ 70 de ani, a fost centrul religios al Europei. În prezent, vechile drumuri înconjurate de zidurile vechi ale castelului fac parte din Patrimoniul Mondial.

Avignon era un loc plin de viață în acea perioadă, totul fiind pătruns acolo de un spirit de libertate. Se spune că Nostradamus era un copil foarte prietenos cu o mare pasiune pentru cercetare. Beneficiind de o memorie superioară și de cunoștințe mai vaste, el a atras atenția colegilor săi, care l-au numit „doctorul în stele". Destul de interesant este faptul că, în acea perioadă, el studia numai gramatica, logica și retorica; nici măcar nu începuse încă să studieze medicina. În 1511, a intrat la facultatea de medicină a Universității din Avignon. Apoi, în 1520, ciuma, care apăruse în regiunea Languedoc, s-a răspândit și în Avignon, astfel încât doctorii și studenții la medicină au fost trimiși în regiune pentru a ajuta la punerea sub control a situației.

În acea vreme, Nostradamus a pornit în căutarea unui tratament medical pentru ciumă. Detaliile acestei călătorii sunt neclare, dar din 1521 până în 1529, el a umblat dintr-o regiune în alta, acumulând cunoștințe despre diverse plante și colecționând mostre. Era un fapt destul de obișnuit ca studenții să studieze plantele pe cont propriu, înainte de a merge la facultatea de medicină. Și cum pe vremea aceea nu existau, desigur, nici mașini, nici autostrăzi, călătoria sa a fost lungă și anevoioasă. În iarna anului 1523, a suferit de degerături, în timp ce mulți alți călători au murit din cauza frigului. Apoi, în 1524, armata germană a invadat regiunea Provence. În această perioadă, epidemia de ciumă se agravase și mai mult, iar numărul victimelor creștea întruna. Numeroși doctori erau interesați de găsirea unui remediu, iar Nostradamus și-a învins teama de a se infecta și și-a continuat cercetările plin de energie. Ca tânăr ce aspira să devină doctor în acea vreme, a resimțit cu siguranță că aceasta era o datorie și o responsabilitate.

▼ Castelul papal din orașul Avignon, unde Nostradamus și-a făcut studiile. A fost construit în secolul al XIV-lea, pentru papă, care s-a mutat acolo de la Roma.

▲ Universitatea din Montpellier, unde a studiat Nostradamus. În acest oraș se importau ierburi și tămâie din Asia, astfel încât se crede că din acest motiv a fost întemeiată această universitate aici.

Versiune diferită

PLANTE CU EFECT ÎMPOTRIVA CIUMEI

Nostradamus nu a fost doar un profet, ci şi un doctor foarte talentat, care a contribuit la oprirea răspândirii ciumei. Boala a provocat un număr enorm de victime şi a fost uneori numită „moartea neagră". Nostradamus a amestecat mai multe plante diferite, încercând să găsească un leac împotriva acestei boli îngrozitoare.

Amestecul de plante pe care l-a descoperit până la urmă consta din următoarele elemente: rumeguş de chiparos, irişi de Florenţa, muguri de cuişoare şi aloe, toate mărunţite şi amestecate. A adăugat la acest amestec şi un lichid (probabil alcool), a modelat pasta în porţii de formă sferică şi a lăsat-o la uscat. Credea că acesta era singurul antidot împotriva ciumei. Credea, de asemenea, că era eficient împotriva cariilor, că putea fi folosit pentru plombe şi ca anestezic. Ciuma a încetat în curând să se mai răspândească, iar Nostradamus a fost sigur că, în parte, aceasta se datora rezultatului cercetărilor sale. La oprirea epidemiei a ajutat şi dezvoltarea igienei în acea perioadă, oamenii fiind încurajaţi să aibă mai multă grijă de corpul lor şi de mediul în care trăiau. În orice caz, Nostradamus a devenit celebru ca urmare a încetării epidemiei.

Nostradamus şi-a folosit de asemenea cunoştinţele despre plante pentru a dezvolta produse cosmetice, înregistrând cu atenţie acest proces. De pildă: „se amestecă mucozitatea unui melc de 3 zile cu intestinele unei broaşte din luna mai, prelevate chiar atunci când se ridică luna pe cer, şi se aplică amestecul pe faţă", scrie Nostradamus în notiţele sale; însă, spre deosebire de antidotul său împotriva ciumei, efectele acestui amestec sunt ceva mai îndoielnice.

Universitatea din Montpellier şi autopsia

În 1529, pentru a-și continua studiile de medicină clinică, Nostradamus s-a înscris la prestigioasa universitate din Montpellier, la vârsta de 26 de ani. De fapt, instituția era considerată prestigioasă numai de către aceia care studiau acolo. Pe atunci, biserica catolică considera că disecția cadavrelor însemna expunerea sufletelor celor morți, astfel încât acest procedeu era interzis. Însă, pentru a se face progrese în medicină, cunoștințele despre corpul uman erau esențiale, astfel încât disecția era un instrument indispensabil. Acest procedeu era așadar permis numai în clădirea universității din Montpellier, unde studenții făceau autopsii pe cadavrele foștilor criminali.

Examenul de admitere era extrem de dificil. În acea perioadă exista o lungă listă de așteptare pentru a se obține interviuri cu profesorii, parte crucială a procesului de admitere, iar de la candidați se așteptau răspunsuri elocvente și informate atunci când erau examinați. Dar cum Nostradamus era un geniu, el a reușit să ofere răspunsuri pe care chiar unii dintre profesori nu le-au înțeles pe deplin. Aceasta a făcut ca mulți dintre ei să înceapă să vorbească despre acest tânăr-minune, dar au existat și păreri opuse în privința admiterii sale. Până la urmă, directorul școlii, convins că Nostradamus poseda aptitudini remarcabile, a luat decizia finală de a-l accepta la facultate.

Când s-a înscris la universitate, el a folosit pentru prima dată numele latinizat, Nostradamus. A petrecut multe ceasuri agreabile, luând masa și bând vin împreună cu profesorii săi, în timp ce discutau despre nenumărate subiecte. Desigur, și el a făcut disecții. Pasiunea sa pentru studiul plantelor a crescut în acea perioadă, el încercând să combine diverse plante și să observe ce efecte aveau. Documentele existente indică faptul că Rabelais a fost student în această instituție în aceeași perioadă ca Nostradamus, însă nu este clar dacă cei doi au fost sau nu prieteni. Anii de studenție au fost plini de satisfacții pentru Nostradamus, care a obținut doctoratul în anii 1530.

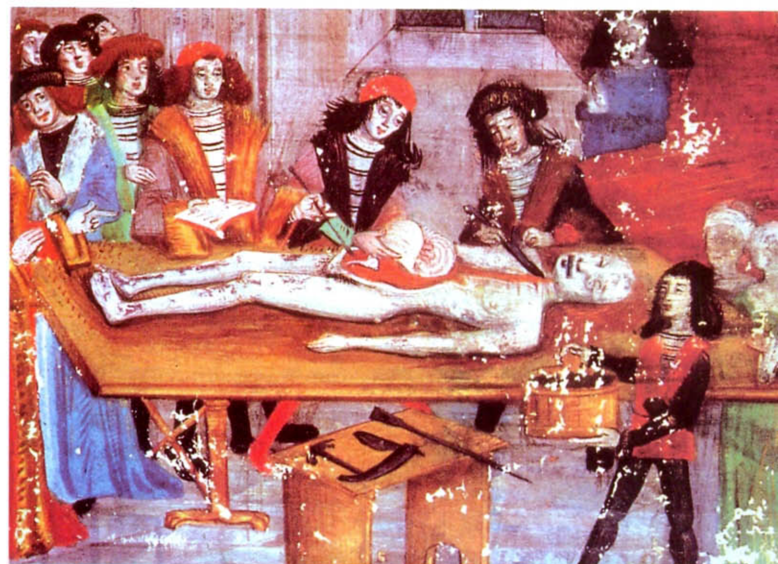

▲ Pictură din secolul al XVI-lea, reprezentând o farmacie

◄ Gravură italiană, din secolul al XVII-lea, reprezentând o persoană făcând observații astrologice. În vremea aceea, astrologia era folosită în mod obișnuit în medicină, astfel încât Nostradamus a petrecut mult timp privind și studiind cerul.

▼ Pictură reprezentând studenți făcând o autopsie la universitatea din Montpellier

Ciuma și căsătoria

Întâlnirea cu Scaliger

CÂND NOSTRADAMUS AVEA între 27 și 30 de ani, fie pe când era încă student, fie la puțin timp după absolvire, a pornit din nou în pribegie spre orașul Agen, din sud-vestul Franței. Scopul său, de această dată, era să-l întâlnească pe doctorul Scaliger.

Scaliger făcuse cercetări atât asupra plantelor, cât și asupra animalelor, și avea cunoștințe profunde despre efectele plantelor. Nostradamus avea un mare respect pentru acest învățat, iar cei doi au devenit corespondenți. Scaliger, originar din Italia, avea în jur de 50 de ani și era considerat foarte excentric. Era cunoscut pentru violența cu care îi condamna pe toți cei care nu erau de acord cu el și se spune că ar fi insultat opera lui Erasmus precum și lucrările botanistului Joseph Cardin. De fapt, Scaliger nu s-a înțeles bine cu Nostradamus, care urmărea obținerea progresului științific, învățând cât mai mult de la colegi. La început însă, Scaliger l-a considerat pe Nostradamus un discipol al său, însă această relație nu a durat mult. Este posibil ca Scaliger să fi devenit invidios pe faima lui Nostradamus, sau să-i fi displăcut faptul că familia acestuia era de origine ebraică.

Suişuri şi coborâşuri

Călătoria lui Nostradamus la Agen a avut un profund efect asupra vieții sale. Prin soția lui Scaliger, el a întâlnit-o pe Henriette d'Encausse. Aceasta provenea dintr-o familie bine cunoscută în oraș și era o femeie frumoasă și bună la suflet. Cei doi s-au îndrăgostit imediat. În mod normal, acesteia nu i s-ar fi permis să se căsătorească cu un străin ca Nostradamus, dar deoarece acesta era un doctor celebru și absolvent al Universității din Montpellier și pentru că familia avea o casă în regiunea Provence, părinții ei nu s-au opus căsătoriei celor doi.

Conform documentelor oficiale, s-au căsătorit în 1531 și și-au început viața de proaspeți însurăței la Agen. Henriette a născut curând un băiețel și o fetiță, iar Nostradamus și-a continuat studiile asupra leacurilor din plante și a produselor cosmetice. Aceasta a fost cea mai fericită perioadă din viața sa.

Însă curiozitatea sa intelectuală a pus până la urmă capăt acestor zile fericite. Nostradamus căuta să ia legătura cu diverse persoane interesante, indiferent de religia acestora, astfel încât a avut legături și cu protestanți și chiar cu persoane implicate în magia neagră.

În vremea aceea, protestanții erau considerați eretici, astfel încât biserica l-a etichetat drept „persoană suspectă", l-a acuzat că a făcut experimente chimice pe statuile Fecioarei Maria și l-a chemat în instanță.

▲ Gravură din secolul al XVI-lea, reprezentându-l pe Nostradamus cufundat în gânduri privitoare la cercetările sale de medicină.

▼ Pictură din secolul al XVI-lea, reprezentând oameni răpuși de ciumă. Nostradamus a acumulat multe cunoștințe despre această boală în perioada aceea și a contribuit la oprirea răspândirii acesteia.

Orașul Agen, de pe râul Garonne, din sud-vestul Franței. Acesta a fost orașul natal al lui Scaliger. Nostradamus a călătorit în întreaga regiune, dar a petrecut un timp în acest oraș.

Gravură reprezentându-l pe doctorul, omul de știință și poetul italian Jules-César Scaliger. Acesta a purtat o corespondență regulată cu Nostradamus înainte ca cei doi să se întâlnească, iar Nostradamus a început să profeseze ca doctor în cartierul în care locuia Scaliger.

Nostradamus nu dorea să se prezinte în fața instanței, căci era ocupat cu lupta împotriva răspândirii ciumei, așa că s-a gândit, în schimb, să părăsească orașul Agen. După unele teorii, cei doi copii ai săi s-au îmbolnăvit de ciumă, iar soția sa i-a spus că nu ar fi bine ca întreaga familie să meargă cu el, căci bolnavii nu ar trebui să părăsească locuința unui doctor. Oricare ar motivul adevărat, Nostradamus a petrecut următorii doi ani departe de casă.

Însă, odată întors, și-a găsit soția mult iubită și copiii decedați. Cauza morții: ciuma. A fost copleșit de șocul aflării acestor vești; și de parcă nu ar fi avut deja destule necazuri, familia soției decedate a înaintat proces în justiție împotriva sa. Părinții soției, devastați de pierderea fiicei și a nepoților, au susținut că „motivul pentru care am fost de acord ca fiica noastră să se căsătorească cu un doctor a fost tocmai pentru ca așa ceva să nu se întâmple" și au cerut o recompensă materială pentru pierderea suferită. Când o familie își mărita vreo fiică, trebuia să ofere tinerilor căsătoriți o sumă semnificativă de bani, iar acum părinții soției decedate a lui Nostradamus cereau să li se înapoieze această zestre. Fiind acuzat de erezie și găsindu-și soția și copiii decedați, Nostradamus a fost zdrobit de durere.

Schimbarea ca doctor

Văzând atât de mulți oameni în jurul său pierind din cauza ciumei, dar nefiind niciodată infectat el însuși, Nostradamus a încetat probabil să se mai teamă că s-ar putea infecta. Cu siguranță, aceasta a contribuit și mai mult la șocul imens pe care l-a avut când a aflat că membrii familiei sale fuseseră răpuși de boală. Desigur, fiind un catolic credincios, a pus moartea lor pe seama voinței lui Dumnezeu. Se spune că, după acest nefericit episod, Nostradamus nu și-a putut ierta faptul că nu s-a străduit mai mult să prevină răspândirea epidemiei, astfel încât a încercat să uite de suferință petrecând ore în șir desfășurând și mai multe cercetări.

Deși acest fapt nu poate fi confirmat, se spune că Nostradamus și-a schimbat modalitatea de aborda medicina datorită morții soției și copiilor. Doctorii din vremea aceea încercau să calculeze bioritmul pacientului făcând observații asupra stelelor și făcând corelații între observațiile acestea și părțile suferinde ale corpului pacientului. Și Nostradamus a folosit această tehnică astrologică, considerând că „folosindu-mi expertiza, ar trebui să fiu capabil să deduc din mișcarea stelelor și planetelor cum se vor schimba destinele oamenilor". „Dacă aș fi întocmit un horoscop pentru soția și copiii mei, aș fi putut să prezic moartea lor într-o anumită măsură și să iau măsuri pentru a o preveni", a spus el, cuprins de remușcări. A devenit astfel un fatalist, primele semne ale viitorului său ca profet apărând în această perioadă.

Clipe personale

GURMANDUL NOSTRADAMUS

Nostradamus a devenit un iubitor al mâncării, aceasta fiind o modalitate de a evada și de a uita de durerile din ultimii ani. În cartea sa „Produsele cosmetice și gemul", el include o listă de „rețete menite să îmbunătățească sănătatea, frumusețea și personalitatea", în care enumără modalități de albire a pielii și a dinților, discutând de asemenea metode de preparare a gemului folosind coji de portocale, coniac etc. Tehnicile de preparare, pe care Nostradamus le-a adoptat din perioada în care fusese spițer, implicau amestecarea diverselor ingrediente, consolidarea lor prin adăugarea de zahăr și fierberea lor perfectă. A fost un adevărat pionier și în acest domeniu. Nu se știe cât de bine s-a vândut cartea sa, dar el era foarte mândru de cât de populară era, ceea ce stă mărturie a calității rețetelor sale.

Nimeni nu știe când exact a devenit Nostradamus interesat de arta culinară. Însă, când a mers în Italia, în jurul anului 1548, a găsit o carte despre tehnici culinare la un eveniment găzduit de o familie nobiliară italiană. Cartea includea rețete despre frigerea inimilor de păsări sălbatice și a capetelor de vită, precum și despre prepararea de mâncăruri gustoase din carne de capră și de vițel. După ce a tradus și citit acea carte, Nostradamus a avut probabil inspirația necesară pentru a scrie și el o carte.

Rețeta de marmeladă a lui Nostradamus este încă folosită uneori.

Fatalistul Nostradamus

▲ Efigie a lui Nostradamus din secolele al XVI-lea – al XVII-lea. Calea sa spre a deveni profet a început cu moartea soției și a copiilor săi și cu procesul intentat de socri împotriva sa. Tristețea acumulată în această perioadă l-a transformat până la urmă în profetul celebru al cărui nume îl cunoaștem cu toții în prezent.

Încă o călătorie

NOSTRADAMUS, purtând acum în suflet o rană adâncă, a hotărât să plece de acasă și să călătorească, ceea a ce făcut în următorii zece ani. Dobândise deja faimă și sprijin din partea nobililor datorită descoperirilor sale medicale, așa că nu a întâmpinat nicio dificultate în a-și găsi un loc unde să stea. Nu a disperat niciodată și a continuat să se concentreze asupra noii sale vocații. Oricând era chemat în orașe îndepărtate pentru a se ocupa de victime ale ciumei, mergea de fiecare dată. Nu i se cunoaște cu siguranță itinerariul, dar între 1535 și 1539 a stat în Carcassonne, la sud de Toulouse, iar în 1539 a petrecut o perioadă în Bordeaux. Călătoriile sale nu s-au limitat la Franța; a vizitat și Germania și Luxemburgul de câteva ori.

Cam în această perioadă au apărut anumite semne ale harului de prezicător al lui Nostradamus. De pildă, se spune că următoarea întâmplare a avut loc în castelul unei familii nobiliare: când un copil l-a întrebat ce se va întâmpla cu doi porci pe care îi găsise, Nostradamus a răspuns că vor mânca porcul negru și că un lup îl va mânca pe cel alb. Auzind acestea, capul familiei s-a hotărât să-i facă o glumă lui Nostradamus și i-a ordonat bucătarului să facă mâncare din porcul alb. Bucătarul s-a conformat, dar, tocmai când se pregătea să frigă porcul, un lup a sărit din colțul încăperii și l-a mâncat. Crezând că nobilul se va înfuria, bucătarul a gătit porcul negru și l-a servit la masă. Când nobilul a anunțat mândru că la cină serveau porcul negru, Nostradamus a refuzat să-l creadă. Când au reușit să-l convingă până la urmă pe bucătar să le spună adevărul, toți cei de la masă se spune că au fost șocați.

▲ Orașul Carcassonne, din sudul Franței, pe malul râului Aude. Orașul a jucat un rol important în legătura dintre Atlantic și Marea Mediterană. În prezent, regiunea este cunoscută pentru producția de viță de vie.

CĂLĂTORII ÎN TIMP

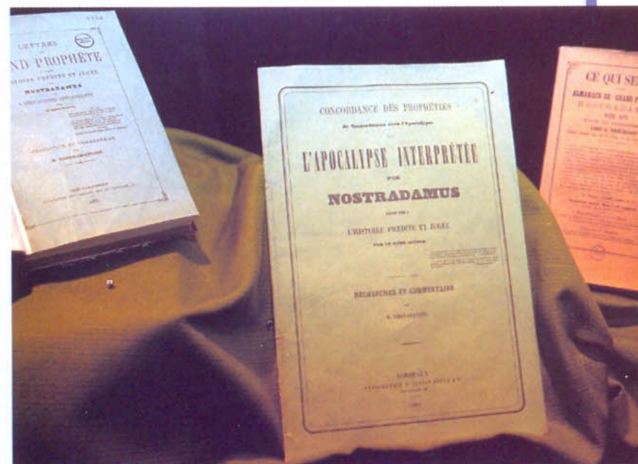
OPERELE LUI NOSTRADAMUS

Nostradamus a fost nu numai un important savant al Renașterii, ci și un autor foarte popular. Mulțumită descoperirii noilor tehnologii de tipărire spre sfârșitul secolului al XV-lea, a devenit unul dintre autorii cel mai bine vânduți din lume.

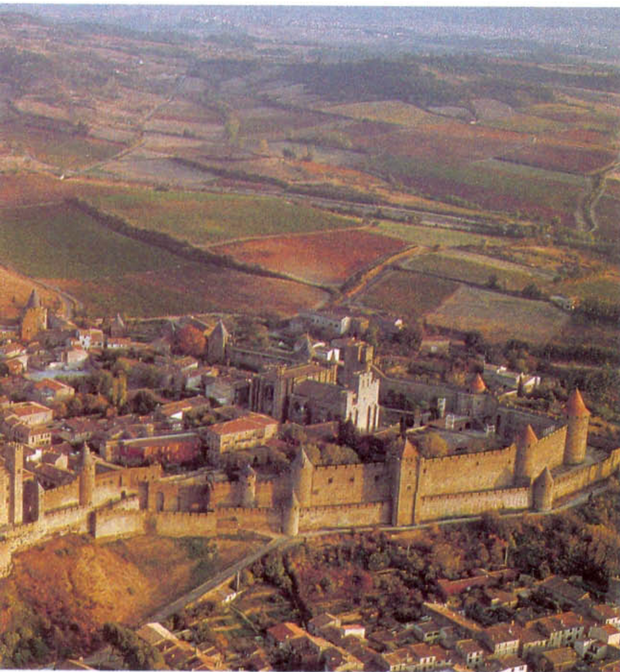
A publicat o listă cu profeții într-o carte intitulată „Almanah”, ceea ce i-a adus foarte mulți bani. Poate datorită succesului acestei cărți și dorinței publicului de a i se oferi cărți care să cuprindă articole pe teme practice, trei ani mai târziu a publicat „Produsele cosmetice și gemul”. Și această carte s-a bucurat de un mare succes, iar Nostradamus a devenit un autor celebru. A scris apoi „Profețiile”, în care rescrie preziceri din „Almanah” în catrene criptice. Apoi, în 1557, după o călătorie la Alexandria, pentru a se întâlni cu un doctor experimentalist, a ajutat la traducerea cărții anatomistului grec Galen, pe care a intitulat-o „Parafrazându-l pe C. Galen”.

De asemenea, câteva alte lucrări de-ale sale au fost publicate postum, inclusiv o scrisoare adresată Caterinei de Medici, precum și compilații ale profețiilor sale, intitulate „Profeții și sextine” și „Centurii”.

1550-1557	Almanah
1555	Produsele cosmetice și gemul
1557	Traducere:
	„Parafrazându-l pe C. Galen”
1566	Scrisori către regina mamă
1605	Centurii Extra catrene

▲ Operele lui Nostradamus astăzi

Conştientizarea capacităţii de vizionar

Pe lângă episodul menționat mai sus cu porcul alb și cel negru, există multe povești despre capacitatea lui Nostradamus de a prezice viitorul. În cele mai multe cazuri, nu este foarte clar ce anume a prezis și care anume a fost rezultatul, dar se crede că prezicerile sale au fost corecte de cele mai multe ori. După unii cercetători, Nostradamus era foarte inteligent, capabil să memoreze o mare cantitate de informații, astfel încât concluziile sale bazate pe capacitatea sa de a percepe anumite fapte cunoscute și evenimente observate de el i-au făcut pe unii să le considere în mod eronat „profeții". Orice doctor poate deduce într-o anumită măsură starea fizică a pacientului prin monitorizarea pulsului și examinarea urinei, dar Nostradamus era și foarte vorbăreț și priceput în a purta conversații, fiind capabil să facă orice diagnostic pus de el să pară senzațional. Pentru oamenii de rând, toate acestea păreau a fi preziceri. Se pare că, deși devenise un fatalist, Nostradamus însuși considera aceste „profeții" ale sale ca fiind simple „predicții".

Însă, pe măsură ce aprofunda studiul astrologiei și al prezicerilor, nu se poate nega faptul că e posibil ca Nostradamus să-și fi dezvoltat un spirit foarte ascuțit de percepție și să fi fost capabil să perceapă și să interpreteze anumite semne date de corpurile cerești. Devenind treptat conștient de posibilul său har de clarvăzător, a spus: „strămoșii mei mi-au transmis aceste aptitudini naturale".

Activităţi în Provence

În anul 1543, la vârsta de 40 de ani, Nostradamus a intrat la mănăstirea Orval din Luxemburg. L-a întâlnit pe doctorul și astrologul Auribaliu. Acesta era autorul cărții „Prezicerile unui om singuratic", scrisă în 1542, dar, în afară de acest lucru, nu se știe ce fel de viță a dus. De asemenea, unii susțin că această carte ar fi fost scrisă de fapt de Nostradamus, dar nu există nicio dovadă în acest sens. Cât timp a stat la Orval, Nostradamus a avut probabil ocazia să citească această carte, căci stilul „Profețiilor" sale seamănă cu cel al „Prezicerilor uni om singuratic". Nu se poate nega faptul că aceasta din urmă se poate să o fi influențat pe cea dintâi.

În timp ce era la Orval, regiunea Provence a fost lovită crunt de ciumă. Aflând veștile, Nostradamus s-a întors de îndată în orașul său natal. Există dovezi că a avut succes în vindecarea pacienților la Marsilia în 1544 și la Aix en Provence în 1546.

Nostradamus a dobândit și mai multe cunoștințe de medicină la Marsilia, unde a colaborat cu doctorul Louis Selle, cunoscut în regiune ca „reîncarnarea lui Hipocrate". Cadavrele se înmulțeau în casele din regiune, care era învăluită într-un miros îngrozitor de putrefacție. După ce terminau cu un pacient, urma întotdeauna altul la rând, astfel încât doctorii erau constant la lucru. Nostradamus a decis atunci ca antidotul său împotriva ciumei să fie produs în masă și distribuit populației. I-a făcut de asemenea pe oameni să conștientizeze rolul igienei personale. Grație eforturilor sale, epidemia s-a stins treptat. Ulterior, la Aix, i s-a acordat o compensație materială pe viață sub forma unei indemnizații anuale drept recompensă pentru munca depusă.

▲ Paracelsus, un om de știință din domeniul științelor naturale și doctor din Elveția, în secolul al XVI-lea. A contribuit mult la dezvoltarea științei și este numit uneori întemeietorul medicinii moderne. Se spune că lucrările sale l-au influențat pe Nostradamus.

▲ Hartă celestă utilizată de astrologi în secolul al XVI-lea.

▸ Mănăstirea Orval din Luxemburg, construită în 1070. Călugării erau cunoscuți pentru că își produceau singuri berea, brânza și pâinea. Într-o vreme în care apa nu era curată, se spune că acești călugări au ajutat la prevenirea răspândirii ciumei oferindu-le oamenilor să bea bere în loc de apă.

O nouă viață în Salon

Cea de-a doua căsătorie

NOSTRADAMUS A PRIMIT numeroase solicitări medicale din regiuni din toată țara, dar, rămânând în Aix, a reușit să își spele în sfârșit din păcatele față de soție și copii. În ziua în care își sărbătorea cea de-a 44-a aniversare a zilei de naștere, în 1547, a întâlnit o tânără văduvă, Anne Ponsard, în Salon de Provence. Cei doi s-au căsătorit și au rămas în Salon, deși, fiind cel mai mare dintre frați, Nostradamus ar fi trebuit să se întoarcă acasă să stea cu părinții.

Nostradamus lăsase însă ceva neterminat. Voia să meargă în Italia pentru a-l întâlni pe marele farmacist italian Antonio Vigercio. Vigercio producea leacuri sub formă de siropuri, astfel încât și cei care nu puteau înghiți pastile, cum ar fi copiii și persoanele în vârstă, să poată beneficia de tratament. De asemenea, Italia era leagănul Renașterii, așa că el considera că era crucial pentru succesul cercetărilor sale să meargă acolo. Hotărât să nu facă din nou aceeași greșeală și să-și părăsească soția și copiii, Nostradamus a decis să întreprindă această călătorie înainte de a-și întemeia o familie. Astfel, între 1548 și 1550, a fost în Italia.

Nostradamus l-a întâlnit pe Vigercio, îndeplinindu-și astfel unul dintre țeluri. Nostradamus nu era încă foarte cunoscut în Italia, dar se pare că a reușit să călătorească prin această țară și să fie găzduit de familii nobiliare.

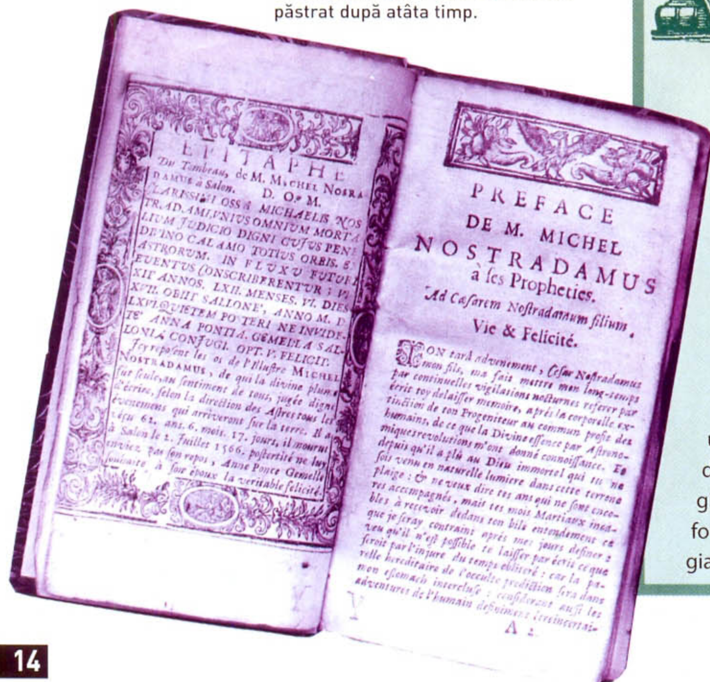
În 1550, s-a întors la Salon și a început să ducă o viață așezată alături de noua sa soție. După aceea nu a mai făcut nicio călătorie lungă și și-a petrecut restul vieții în acest oraș. În 1551 s-a născut fiica sa, Madeleine, iar în 1553 – fiul, Cesar. Familia a fost binecuvântată cu șase copii în total, 3 fete și 3 băieți. Acasă Nostradamus era tată și soț, iar în afara căminului își continua cercetările și își lărgea rețeaua de cunoștințe.

Nostradamus a profesat în principal ca medic generalist. Ca și în epoca modernă, în timpul Renașterii pacienții nu mergeau direct la spital când erau bolnavi, ci mergeau mai întâi la doctor. Reputația sa ca medic generalist a crescut rapid. Folosind horoscoape, putea să diagnosticheze starea de sănătate a pacienților și să le analizeze șansele.

La fel ca ghicitorii din epoca modernă, după ce Nostradamus examina horoscopul unui pacient, i-l interpreta, ceea ce necesita un anumit grad de elocvență. Considera că era de datoria doctorului să îi „liniștească pe pacienți", astfel încât, chiar dacă horoscopul unui pacient indica semne de rău augur, el omitea această parte în interpretarea sa. Își alegea cuvintele cu grijă pentru a le da întotdeauna speranță pacienților. Vorba aceea, boala nu e decât în imaginația omului, astfel încât cuvintele lui Nostradamus erau adesea mai eficiente decât orice medicament sau procedură medicală. În acest fel a câștigat repede încrederea oamenilor. Mulți veneau de departe să-l vadă și astfel a devenit din nou un soi de ghicitor.

▲ Pictură reprezentându-l pe Nostradamus scriindu-și una dintre cărți. Și-a dobândit faima ca doctor în Salon, iar cartea sa „Almanah", publicată cam în aceeași perioadă, a fost mult lăudată.

EPITAPHE
Du Tombeau, de M. Michel Nostradamus à Salon.
D. O. M.
CLARISSIMI OSSA MICHAELIS NOSTRADAMI, VNIVS OMNIVM MORTALIVM IUDICIO DIGNI CUIUS PENE DIVINO CALAMO TOTIUS ORBIS, EX ASTRORUM, IN FLUXU FUTURI EVENTUS CONSCRIBERENTUR ; VIXIT ANNOS LXII. MENSES VI. DIES XVII. OBIIT SALLONE, ANNO M. D LXVI. QUIETEM POSTERI NE INVIDETE ANNA PONTIA GEMELLA SALLONIA CONIUGI OPT. V. FELICIT.
Icy reposent les os de l'Illustre Michel Nostradamus, de qui la divine plume fut seule, au sentiment de tous, jugée digne d'escrire, selon la direction des Astres tous les évenemens qui arriveront sur la terre. Il a vescu 62. ans, 6. mois, 17. jours, il mourut à Salon le 2. Juillet 1566. postérité ne luy enviez pas son repos, Anne Ponce Gemelle souhaite à son époux la veritable felicité.

PREFACE
DE M. MICHEL
NOSTRADAMUS
à ses Propheties.
Ad Cæsarem Nostradamum filium,
Vie & Felicité.

TON tard advenement, César Nostradamus mon fils, m'a fait mettre mon long-temps par continuelles vigilations nocturnes referer par escrit toy delaisser memoire, aprés la corporelle extinction de ton Progeniteur au commun profit des humains, de ce que la Divine essence par Astronomiques revolutions m'ont donné connoissance. Et depuis qu'il a plû au Dieu immortel que tu ne sois venu en naturelle lumiere dans cette terrene plaige : & ne veux dire tes ans qui ne sont encores accompagnés, mais tes mois Martiaux incapables à recevoir dedans ton bile entendement ce que je seray contraint aprés mes jours definer : veu qu'il n'est possible te laisser par escrit ce que seroit par l'injure du temps obliteré : car la parolle hereditaire de l'occulte prediction sera dans mon estomach intercluse : considerant aussi les adventures de l'humain definiment estre incertai-
A 2

▼ Un exemplar al cărții lui Nostradamus, „Profețiile", care s-a păstrat după atâta timp.

Biblioteca de amintiri

„PROFEȚIILE"

Există mai multe ediții diferite ale cărții lui Nostradamus „Profețiile", dar, din moment ce manuscrisul său nu mai există, este greu să se decidă care este originalul.

Originalul pentru versiunea publicată în 1555 s-a păstrat, dar când a fost publicată cartea, Nostradamus nu o terminase, astfel încât conținea numai 353 de catrene. Ulterior, multe alte versiuni au fost publicate, cu un conținut ușor diferit. Motivele sunt două: în primul rând, manuscrisul original nu mai există iar conținutul este foarte criptic și, în al doilea rând, tehnologia de tipărire din acea perioadă permitea să se strecoare adesea greșeli. Drept urmare, chiar și exemplarele din aceeași ediție ale cărții pot avea un conținut ușor diferit.

Există însă o versiune ce pare a fi cea autentică: versiunea Benoit Ligot, publicată la Lyon la doi ani după moartea lui Nostradamus. Există însă o mică greșeală, căci cartea ar fi trebuit să conțină 1 000 de poeme, dar această versiune nu cuprinde decât 939. Motivul acestei lipse nu este clar, dar este probabil rezultatul concurenței dintre edituri, odată ce și-au dat seama de succesul pe care îl avea lucrarea. Cât despre celelalte 61 de poeme lipsă, se spune că unii le-au recreat pe baza evenimentelor politice și sociale care aveau loc în acea perioadă.

◂ Gravură din secolul al XVIII-lea, reprezentând o femeie mergând la Nostradamus pentru a-i cere sfatul. Acesta își baza sfaturile pe observații astrologice. Avea mare succes și multă lume venea la el.

Publicarea „Almanahului"

Reputația lui Nostradamus s-a răspândit rapid și ori de câte ori se petreceau întâmplări ciudate, cum ar fi nașterea unei oi cu două capete, el era chemat la fața locului. De asemenea, familii nobiliare veneau din întreaga Europă să-l vadă, iar cei care nu se puteau deplasa încercau să țină legătura cu el prin corespondență. Lui Nostradamus îi plăcea foarte mult să stea de vorbă cu oamenii, astfel că, în timp ce discuta cu ei, își perfecționa abilitățile astrologice și de prezicere a viitorului. Pentru a nu rămâne în urmă cu cercetările sale de astrologie, și-a transformat dependințele de pe lângă casă în observator astronomic, petrecându-și fiecare seară urmărind planetele și stelele.

Într-o zi, după ce a observat corpurile cerești, a gândit cu voce tare: „Azi pare a fi o zi bună pentru semănat fasole". Fermierii care îl auzeau făcând astfel de afirmații, fără ca el să-și dea seama, îi urmau totdeauna sfaturile, iar anul acela se pare că a fost incredibil de bun pentru cultivatorii de fasole. Există numeroase astfel de povestiri și chiar și membrii Bisericii – care scosese astrologia în afara legii – veneau să-i ceară sfaturi.

Desigur, nu avea de-a face numai cu oamenii bogați și celebri. Mulți fermieri îi cereau sfatul în timpul secerișului. Nostradamus avea încredere în capacitatea sa de a prevedea vremea, dar nu putea face față numărului copleșitor de cereri ce-i erau adresate. De aceea, s-a hotărât să publice un almanah cu profețiile sale.

Almanahul conținea multe informații neprețuite pentru fermieri, cum ar fi ora exactă la care soarele răsărea și apunea în anumite zile. Nostradamus s-a gândit că, decât să-l viziteze lumea în fiecare zi acasă, ar fi mai eficient să publice o carte în care să rezume toate observațiile sale. Astfel ar fi putut nu numai să limiteze timpul petrecut oferind consultații, ci și să obțină sume mari de bani în mod regulat. Începând din 1550, a publicat un almanah la sfârșitul fiecărui an, în care oferea detalii despre fapte utile pentru fermieri, previziuni meteorologice pe termen lung, datele solstițiilor de vară și de iarnă și multe altele.

„Almanahul" lui Nostradamus era publicat în fiecare an, dar nu s-au păstrat până în zilele noastre decât fragmente din fiecare publicație. Pe baza acestor dovezi, ne putem da seama că, pe lângă informațiile legate de agricultură, almanahul oferea și sfaturi legate de întreținerea frumuseții și sănătății în funcție de anotimp, precum și previziuni politice. Probabil că multe dintre aceste previziuni s-au dovedit a fi corecte.

În „Almanahul" din 1556, în mod surprinzător, Nostradamus a prezis invazia Italiei de către Henric al II-lea. Cât despre previziunile meteorologice, el era capabil să examineze bolta cerească și să compileze un raport detaliat privind vremea pentru anul următor. Dat fiind că Nostradamus considera că știe cum va fi vremea, nu îi era prea greu să dea și sfaturi privind agricultura. În ceea ce privește previziunile de ordin politic, Nostradamus era o persoană cu multe relații, care deținea deja numeroase informații pe care oamenii de rând nu le cunoșteau, astfel încât, pe baza acestor informații, putea să prevedă anumite evenimente politice. Nu știm câte dintre prezicerile lui s-au dovedit a fi corecte, însă dat fiind numărul de exemplare în care se vindea almanahul său în mod constant, putem conchide că previziunile sale au avut un succes considerabil.

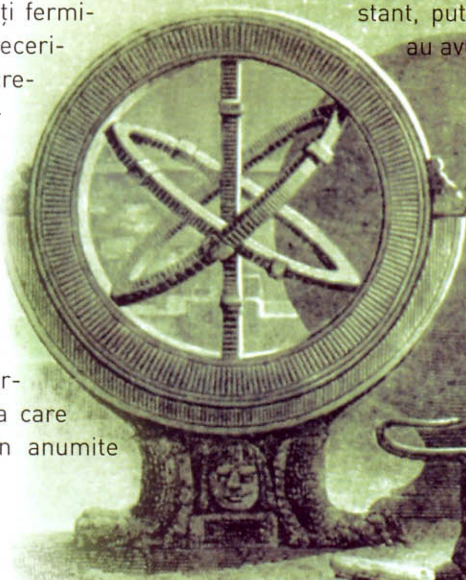
ALMANACH
JOURNALIER,
DE TOURAINE, ANJOU, LE MAINE,
Vendômois, Blesois, Orleanois, Païs, Berry, Poitou & autres Provinces.
Pour l'An de Grace mil sept cens quinze.
Contenant les changemens de l'air, le calcul des Lunes, les prédictions nouvelles, le lever & le coucher du Soleil de quart d'heure en quart d'heure, les Foires de France, celles du Païs, & la Piéce curieuse.
Composé par Me. MICHEL NOSTRADAMUS, grand Astrologue & Mathematicien.

A AMBOISE,
Chez JEAN LEGISE, Imprimeur du Roy & de la Ville.

▴ „Almanahul", citit de foarte multă lume în vremea aceea. Pe lângă previziunile meteorologice pe termen lung, Nostradamus prezicea și evenimente politice și militare.

▴ Un horoscop, bazat pe data de naștere, ora nașterii, locul nașterii etc. Nostradamus se folosea de acest instrument pentru a prezice destinul oamenilor.

Pictură reprezentându-l pe astronomul grec Hipparchos. Și Nostradamus utiliza diverse instrumente pentru a privi cerul și a face previziuni astrologice.

Invitație din partea regelui francez

▲ Efigie a lui Nostradamus din anii 1550

Publicarea „Profețiilor"

NOSTRADAMUS PRIVEA ÎNTOTDEAUNA spre viitor, așa că după publicarea „Almanahului" a început să lucreze la „Produsele cosmetice și gemul", apoi, la vârsta de 52 de ani, în mai 1555, a publicat una dintre cele mai importante lucrări ale sale: „Profețiile".

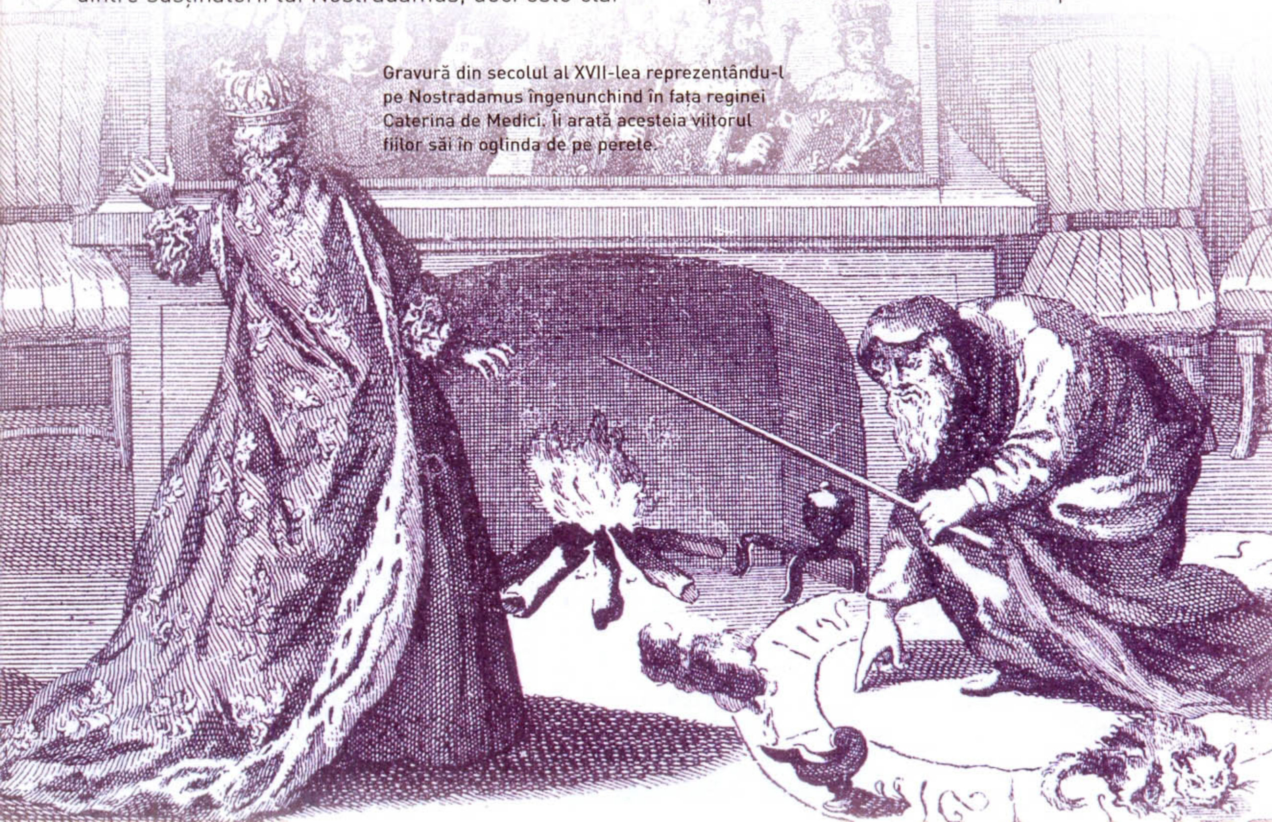
„Profețiile" reprezintă o carte în trei volume, cuprinzând în total 300 de catrene. Există și un al patrulea volum, cu 53 de poeme, însă inițial ar fi trebuit să cuprindă 10 volume cu câte 100 de poeme fiecare, deci 1 000 de poeme în total. Catrenele nu erau ceva neobișnuit în acea perioadă, fiind folosite adesea în documentele religioase. Însă limbajul foarte criptic pe care îl folosește face ca adevăratul înțeles al catrenelor sale să fie foarte greu de descifrat, astfel încât există multe interpretări ale acestora. Aceasta face ca cititorul să aibă posibilitatea să își folosească imaginația pentru a interpreta poemul așa cum dorește.

Întâlnirea cu regina

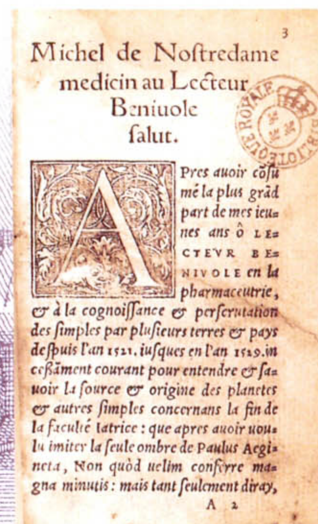
„Profețiile" au creat de îndată mare senzație, iar regele francez Henric al II-lea a luat în considerare posibilitatea de a-l invita pe Nostradamus la Paris. Regina Caterina de Medici era recunoscută ca fiind o mare amatoare de ghicit. Ea dorea să-i întâlnească pe toți cei ale căror preziceri se dovedeau adesea corecte. Ulterior, ea a devenit unul dintre susținătorii lui Nostradamus, deci este clar că era mai interesată de profețiile sale decât regele.

O invitație din partea casei regale era o onoare imensă, însă, gândindu-se la soția sa și la copii, pe care trebuia să-i părăsească, precum și la mâncarea delicioasă la care trebuia să renunțe pentru o perioadă, Nostradamus nu era prea încântat de călătoria la Paris. Însă, cum era pe punctul de a fi din nou acuzat de erezie, s-a hotărât să scape de această acuzație mergând la Paris. Dacă putea obține sprijinul regelui, cu siguranță nu ar mai fi avut după aceea probleme de ordin legal. Așadar, a împrumutat niște bani de la un om înstărit din oraș și a pornit spre capitală.

La data de 15 august 1555, Nostradamus a sosit la Paris. Și-a planificat sosirea în așa fel încât să coincidă cu festivitățile ocazionate de sărbătorirea Sfintei Marii. Când a sosit la castelul din St. Germain en Laye, s-a prezentat de îndată în fața regelui. Curând după aceea, guta i s-a agravat astfel încât a fost nevoit să-și petreacă următoarele 10 zile la pat.

Gravură din secolul al XVII-lea reprezentându-l pe Nostradamus îngenunchind în fața reginei Caterina de Medici. Îi arată acesteia viitorul fiilor săi în oglinda de pe perete.

3

Michel de Noſtredame medicin au Lecteur Beniuole ſalut.

APres auoir cõſumé la plus grãd part de mes ieunes ans ô LECTEVR BENIVOLE en la pharmaceutrie, & à la cognoiſſance & perſcrutation des ſimples par pluſieurs terres & pays deſpuis l'an 1521. iuſques en l'an 1529. inceſſãment courant pour entendre & ſauoir la ſource & origine des planetes & autres ſimples concernans la fin de la faculté Iatrice : que apres auoir voulu imiter la ſeule ombre de Paulus Aegineta, Non quòd uelim conferre magna minutis : mais tant ſeulement diray,

A 2

▲ O copie a lucrării „Produsele cosmetice și gemul", publicată la Lyon. Cartea enumără diverse metode de preparare a produselor cosmetice și numeroase rețete. De-a lungul a 35 de ani au existat 12 versiuni.

După aceea a mers la castelul din Blois, de pe valea râului Loara, unde locuiau regina și copiii săi. Regina l-a întrebat despre viitorul celor trei prinți.

Dintr-un motiv sau altul, Nostradamus a avut ciudatul sentiment că prinții vor muri în viitorul nu foarte îndepărtat. Și-a dat însă seama că dacă ar fi spus acest lucru ar fi provocat mânia familiei regale. Regina avea de asemenea un temperament destul de violent și îi alunga imediat pe ghicitorii care nu-i dădeau vești bune. În plus, atmosfera la castel era sumbră din cauza recentelor evoluții politice, așa că Nostradamus a spus: „toți cei trei fii ai Măriei Tale vor accede într-o bună zi la tron". Până la urmă, cei trei au ajuns într-adevăr pe tron, unul după celălalt, însă, mai degrabă decât să spunem că previziunea lui Nostradamus s-a îndeplinit, ar fi mai corect să spunem că el a avut succes în încercarea de o liniști pe regină. Știa ce să spună și când să spună pentru a reuși în viață.

Omul-cheie

CATERINA DE MEDICI

Caterina de Medici, regină a Franței, a fost unul dintre cei mai importanți susținători ai lui Nostradamus. Când a sosit în Franța pentru a se căsători cu Henric al II-lea, și-a adus cu ea magicianul și ghicitorul. Îi plăceau atât de mult ghicitorii, încât adesea îi chema la castel. Însă, dacă vreunul îi dădea vreodată vreo veste proastă despre familia ei, îi alunga imediat, astfel încât este clar că era o oportunistă în acest domeniu.

Regina a auzit pentru prima dată de Nostradamus datorită publicării cărții sale „Profețiile", în mai 1555. Auzind numai păreri bune despre această carte, l-a chemat imediat pentru a-i prezice viitorul fiilor săi, iar el i-a dat un răspuns satisfăcător. În octombrie 1564, Caterina și fiul său Carol al IX-lea au vizitat orașul Salon, unde Nostradamus a făcut din nou o prezicere care știa că va fi pe placul reginei. Ori de câte ori aceasta îi cerea sfatul în legătură cu viitorul, Nostradamus își formula mereu răspunsul în așa fel încât să o mulțumească, indiferent de ceea ce gândea el cu adevărat. Felul său de a vorbi lăsa mereu posibilitatea de a-i interpreta în mod pozitiv previziunile privind orice situație în legătură cu care regina îi cerea părerea. Drept urmare, acesteia îi plăcea foarte mult de Nostradamus și chiar l-a numit doctor al curții regale și sfetnic.

În 1565, când Franța a fost implicată în conflicte religioase, Nostradamus i-a scris Caterinei o scrisoare care s-a păstrat până în prezent. Îi spunea în acea scrisoare: „Până la urmă, veți avea parte de pace, dragoste și unificare", încurajând-o în ciuda situației politice instabile din țară. Caterina a avut mare încredere în Nostradamus, încredere pe care și-a păstrat-o până la moarte.

▲ Caterina, fiica lui Lorenzo de Medici, a contribuit în mod considerabil la dezvoltarea mișcării renascentiste în Franța.

Un spirit voluntar

În timpul petrecut la castel, multe lucruri interesante i s-au întâmplat lui Nostradamus. De exemplu, o prințesă l-a întrebat unde era câinele ei, care se pierduse, iar el i-a răspuns: „Nu are rost să vă agitați atâta din cauza unui singur câine care s-a pierdut. Ar trebui să mergeți să-l căutați pe strada Orleans." Se spune că imediat după aceea prințesa și-a găsit câinele. Drept urmare, aptitudinile lui Nostradamus au devenit cel mai popular subiect de discuție la castel. Călătoria sa la Paris a fost încununată de succes.

În ziua de Sf. Mihail, pe 29 septembrie, Nostradamus a părăsit Parisul și s-a îndreptat înapoi spre Salon. În anul următor, a fost chemat în regiunea Savoia și a devenit din ce în ce mai ocupat. Desigur, toate acuzațiile de erezie au dispărut între timp.

Nostradamus a avut un succes considerabil atât ca doctor, cât și ca prezicător, iar acum familia regală precum și numeroase familii nobiliare se numărau printre cunoștințele sale nenumărate. Și-a donat apoi o parte din bani pentru construirea unui canal în Provence. În semn de mulțumire, orașul Salon a botezat rezervorul de apă al orașului după numele său. Nostradamus devenise o personalitate importantă și impunea respect multor localnici.

Castelul din St. Germain en Laye, oraș situat chiar la marginea Parisului, de-a lungul Senei. Francisc I a poruncit să fie construit acest castel la începutul secolului al XVI-lea. În august 1555, Nostradamus i-a vizitat aici pe regele Henric al II-lea și pe regina Caterina de Medici.

Viitorul de după moarte

Moartea lui Henric al II-lea

ÎN ULTIMII ANI AI VIEȚII, Nostradamus și-a petrecut cea mai mare parte a timpului scriind „Profețiile". În 1557 a mai scris 300 de poeme, iar în 1558 a mai adăugat câteva, în care prezicea că regele Henric al II-lea va avea un șir de ghinioane. Nostradamus era îngrijorat de sănătatea regelui, iar pe 27 iunie i-a trimis o scrisoare. Dat fiind că regele fusese de acord să se întâlnească cu Nostradamus în trecut arată că avea ceva încredere în previziunile acestuia, însă, ori de câte ori primea vești proaste privind sănătatea sa de la ghicitori, le respingea ca fiind doar niște bolboroseli fără sens. Anul următor însă, prezicerea lui Nostradamus s-a îndeplinit. Când Henric a luat parte la un turnir, adversarul i-a străpuns ochiul cu lancea. În mod destul de ironic, ca urmare a acestui fapt, încrederea oamenilor în Nostradamus a crescut.

A început să primească un număr fără precedent de solicitări. I se adresau solicitări de tot felul – apelau la el pentru sfaturi oameni care îi căutau pe cei dragi, pe care îi pierduseră, sau care doreau să recupereze diverse obiecte de preț ce le fuseseră furate. Nostradamus a încercat să accepte cu politețe și calm pe cât posibil toate solicitările. În timp ce oamenilor încerca să le dea vești care să-i liniștească, despre societate în general făcea aproape mereu previziuni negative. Din acest motiv, unii au început să pună sub semnul întrebării profețiile sale. Temându-se că viața sa era în pericol, a început să se gândească să se mute împreună cu familia la Avignon, unde făcuse deja aranjamentele necesare pentru a închiria o casă.

Numirea ca doctor și sfetnic al curții regale

Între timp, Francisc al II-lea, care îi urmase lui Henric al II-lea la tron, murise, fiind înlocuit de Carol al IX-lea. Regina Caterina a decis să-l ducă pe tânărul rege într-un tur al țării. În drumul lor, s-au oprit să-l viziteze pe Nostradamus în 1564.

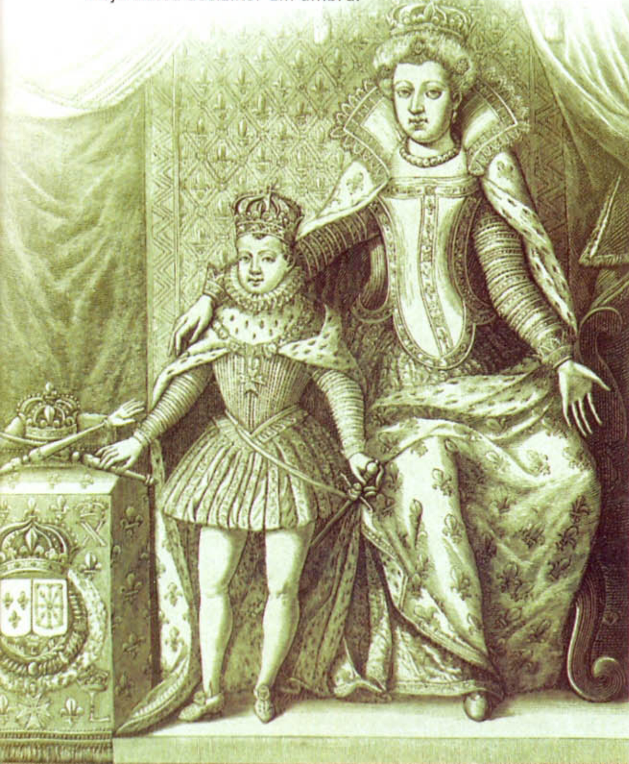
Localnicii au fost foarte impresionați să-l vadă pe Nostradamus în compania membrilor familiei regale. Acesta a primit de asemenea titlul de doctor și sfetnic al curții regale, ceea ce era o mare onoare. Efectul pe care toate acestea l-au avut asupra localnicilor a fost nemăsurat. Nostradamus s-a transformat peste noapte din prezicător îndoielnic în doctor regal foarte respectat. Drept urmare, s-a simțit din nou în siguranță și s-a hotărât să nu se mai mute.

▲ Efigie a lui Nostradamus desenată în secolul al XIX-lea. În ultimii ani ai vieții, a lucrat la „Profeții" și a fost numit doctor și sfetnic al curții regale. În plus, s-a întâlnit cu mulți oameni care îi cereau ajutorul.

Prezicerea propriei morți

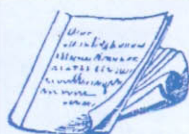
Nostradamus devenise foarte respectat și recunoscut, însă zilele sale de fericire nu au durat mult timp. Guta s-a agravat și a început să sufere de afecțiuni reumatice, iar în 1565 o durere înfiorătoare a început să-i străbată brațele și picioarele,

▼ Pictură din secolul al XVII-lea reprezentându-i pe Caterina de Medici și pe fiul său, Carol al IX-lea. Carol al IX-lea a fost rege al Franței din 1560 până în 1574, dar mama sa era cea care lua majoritatea deciziilor din umbră.

▼ Gravură din secolul al XVI-lea reprezentându-l pe Henric al II-lea primind îngrijiri medicale înaintea morții. Exact așa cum prezisese Nostradamus, Henric a fost grav rănit într-un turnir și a murit 11 zile mai târziu.

Versiune diferită

REVOLUȚIA FRANCEZĂ ȘI BLESTEMUL MORMÂNTULUI

Despre multe morminte ale unor personaje celebre se spune că sunt blestemate, iar mormântul lui Nostradamus nu este o excepție.

Sicriul lui Nostradamus, care este îngropat în interiorul unei capele franciscane din Salon, în conformitate cu dorința sa, a fost deteriorat în timpul Revoluției Franceze de forțele revoluționare din Marsilia. Acestea i-au distrus sicriul cu un topor. Unul dintre motivele care au dus la izbucnire revoluției îl reprezenta revolta împotriva autorității bisericii catolice, astfel încât este normal că soldații au atacat structurile bisericești, dar în acest caz se poate ca atacatorii să fi fost atrași și de faptul că în acea capelă era înmormântat marele profet Nostradamus. Se spune chiar că unul dintre soldați a luat craniul lui Nostradamus și a băut alcool din el. Câteva zile mai târziu, soldatul care se atinsese primul de mormânt a fost prins într-o ambuscadă și ucis, astfel încât au început atunci să circule zvonuri privind existența unui blestem.

Unele legende spun că soldații care au spart zidurile bisericii au avut o surpriză incredibilă: în interiorul zidurilor se afla o plăcuță de alamă pe care era inscripționată data acelei zile. Se prea poate ca această poveste să nu fie adevărată, însă este cu siguranță înspăimântătoare, iar unii o privesc ca pe o dovadă a puterilor de prezicător ale lui Nostradamus.

Ca urmare a acestui incident, rămășițele pământești ale lui Nostradamus au fost împrăștiate, dar ulterior, în 1792, o parte din ele au fost reîngropate în capela Sf. Laurențiu din Salon.

fiindu-i astfel foarte greu să doarmă noaptea. Cum suferea de arterioscleroză și hidropizie, forța sa fizică s-a diminuat rapid.

Devenind din ce în ce mai slăbit, pe zi ce trecea, Nostradamus a simțit că viața sa se apropia de sfârșit, iar pe 17 iunie 1566 și-a întocmit testamentul. Și-a împărțit averea soției și copiilor. Trei zile mai târziu, starea sa s-a înrăutățit. La sfârșitul unei zile de iunie, a scris o scrisoare în limba latină, în care spunea: „Moartea mea se apropie".

Ulterior, pe 1 iulie, Nostradamus a trimis o scrisoare unuia dintre discipolii săi, spunându-i: „Până la răsăritul soarelui nu voi mai fi în viață". În dimineața următoare, la ora 3, a murit la vârsta de 62 de ani.

Trupul lui Nostradamus a fost înmormântat într-o capelă franciscană din oraș. Pentru că nu a vrut ca oamenii să pășească pe trupul său după moarte, a cerut să nu fie înmormântat în pământ, ci undeva în interiorul capelei. Pe mormântul său sunt înscrise următoarele cuvinte în limba latină: „Către Dumnezeu cel atotputernic. Aici se odihnește celebrul Michel de Nostredame". Pe una din laturi, se află un portret al lui Nostradamus, realizat de fiul său. Această capelă a fost vizitată de nenumărați oameni de-a lungul secolelor.

Despre Nostradamus au circulat multe zvonuri, astfel încât, în prezent, este privit ca un ocultist, însă el nu a practicat niciodată magia neagră. Se poate spune mai degrabă despre el că și-a petrecut viața observând bolta cerească și încercând să-și încurajeze semenii. Nu trebuie să uităm că a fost și un doctor reputat care a ajutat la eliminarea epidemiei de ciumă în Europa.

▲ Capela Sf. Mihail Franciscanul din Salon de Provence. Rămășițele pământești ale lui Nostradamus sunt îngropate în această capelă.

▲ Autoportret al fiului lui Nostradamus, Cesar de Nostredame. Acesta a iubit literatura și artele, a petrecut mult timp realizând sculpturi minuțioase și a scris „Istoria și analele regiunii Provence".

◄ Gravură din secolul al XIX-lea reprezentându-l pe Nostradamus cufundat în citirea unei cărți în ultimii ani de viață. Deși Nostradamus a murit, previziunile lui au rămas, continuând să afecteze viețile oamenilor mult timp după moartea sa.

Misterul din spatele profețiilor cu care divinitatea l-a binecuvântat pe marele vizionar

Nostradamus a fost de fapt doctor, dar și-a dobândit faima în mare parte datorită profețiilor sale. Care sunt diferențele dintre el și alți profeți descriși în Biblie? Și cum a reușit să se impună ca un prezicător demn de încredere? Prezicerile sale din „Profeții" sunt scrise sub formă de catrene, care îi pun în încurcătură pe mulți cercetători chiar și în zilele noastre. Să explorăm așadar ce anume a încercat Nostradamus să spună în aceste poeme.

Din doctor – profet

NOSTRADAMUS S-A NĂSCUT în timpul Renașterii, perioadă în care știința a înflorit. În acea vreme, medicina era considerată încă a fi o ramură a religiei, astfel încât tratamentele constau din descântece și leacuri din plante, iar diagnosticele se bazau în mare parte pe semne de ordin astrologic. La facultatea de medicină, astrologia și astronomia erau materii obligatorii, iar doctorii utilizau în mod regulat observațiile astrologice în meseria lor.

Medicina bazată pe astrologie implică administrarea unui anumit tratament pe baza datei de naștere a pacientului, din care doctorul deducea ce părți ale corpului pacientului erau cele mai vulnerabile la infecții. De pildă, doctorii făceau raționamente de tipul: „planeta X s-a deplasat spre sud, traiectoria sa intersectându-se cu cea a planetei Y, ceea ce are o influență negativă asupra corpului pacientului, în special asupra intestinelor." Drept urmare, se administra leacul din plante potrivit pentru această afecțiune.

▲ Spre sfârșitul Evului Mediu, manuscrisul iluminat „Foarte bogatele ore ale ducelui de Berry" ilustra relația dintre corpul omenesc și astrologie.

Desigur, și Nostradamus a folosit această tehnică. Însă, la un moment dat, interesele sale s-au îndreptat dinspre medicina bazată pe astrologie spre astrologie și prezicerea viitorului. Unele voci au susținut că aceasta s-a întâmplat deoarece, în acea vreme, medicina implica atât de multe observații astrologice, încât era normal ca doctorii să graviteze spre astrologie. O explicație mai plauzibilă însă este cea conform căreia Nostradamus a fost atât de afectat de moartea soției și a copiilor săi încât a încercat să găsească o modalitate de a preveni întâmplări similare pe viitor.

În timp ce epidemia de ciumă se răspândea în Europa, Nostradamus a petrecut mult timp căutând remedii, dar, între timp, soția mult iubită și copiii săi au fost răpuși tocmai de această boală. A fost atât de copleșit de remușcări că ciuma, boala pentru care susținea că a găsit un tratament, i-a răpus familia, încât s-a hotărât ca pe viitor să-și pună aptitudinile și cunoștințele în slujba prezicerii evenimentelor. „Dacă aș fi putut prezice soarta soției și a copiilor mei observând stelele, aș fi putut preîntâmpina moartea lor", și-a spus el, făcând primii pași spre practicarea astrologiei.

După moartea soției și a copiilor, Nostradamus a pribegit prin diverse locuri și se spune că a făcut mai multe preziceri remarcabile pe unde a trecut. În timpul Renașterii, acest fel de a ghici viitorul era considerat vrăjitorie. Este posibil ca, în timp ce își desfășura aceste cercetări, și Nostradamus să fi avut sentimentul că abordează domenii tabu, cum ar fi vrăjitoria. Sau poate că era pur și simplu fascinat de astrologie și că până la urmă a desco-

Profețiile mele sunt rezultatul observațiilor naturale și al percepțiilor extrasenzoriale pe care le-am moștenit de la strămoșii mei.

◂ Desen al lui Nostradamus care a apărut în operele sale publicate în secolele al XVII-lea – al XVIII-lea. În acea vreme medicina implica folosirea astrologiei, așa că și Nostradamus a folosit, în mod normal, aceste tehnici. Însă interesul său s-a reorientat de la astrologie spre prezicerea viitorului și apoi la profeții.

perit că, examinând stelele, putea dobândi o anumită percepție a viitorului.

Oricum s-ar fi petrecut lucrurile, cert este că până la momentul publicării „Almanahului", la vârsta de 47 de ani, Nostradamus devenise un astrolog desăvârșit și era cunoscut mai degrabă ca prezicător decât ca doctor.

Ulterior, din ghicitor, Nostradamus a devenit „vizionar". Când s-a recăsătorit și s-a mutat la Salon, vorbea în fiecare noapte cu Dumnezeu, încercând să capete capacitatea de a vedea viitorul. Nu-i plăcea să fie numit „astrolog", căci, în adâncul sufletului, considera că e doar un doctor, și încerca să-și folosească aptitudinile speciale pentru a-i ajuta pe oameni.

Vizionari şi profeţi

Există două tipuri de oameni capabili să prevadă viitorul: vizionarii și profeții. În general, vizionarii sunt cei care pot prevedea anumite evenimente din viitor, în timp de profeții sunt de obicei persoane legate de biserică ce încearcă să răspândească în lume cuvântul Domnului.

Biblia cuprinde multe referiri la profeți. În cărțile „Genezei" și „Exodului", ne sunt prezentați profeții Avraam și Moise. Ilie și Samuel, două personaje ce apar de asemenea în Vechiul Testament, sunt considerați profeți. Toți aceștia sunt cunoscuți sub denumirea de „vechii profeți" și la ei se fac referiri în povestirile despre regatul Israelului, de la înființarea până la prăbușirea sa.

▴ Pictură din secolul al XVI-lea reprezentând doctori administrând un tratament unui pacient.

Pe de altă parte, așa-numiții „profeți târzii" au apărut după moartea regelui Solomon și divizarea imperiului israelian, într-o vreme în care oamenii începeau să fie atrași de misticism și alte practici interzise. Aceștia s-au autoproclamat a fi „vocile lui Dumnezeu", datoria lor fiind de a-i readuce pe oamenii de rând pe calea cea bună, și susțineau că transmit întotdeauna în mod obiectiv cuvântul lui Dumnezeu. Printre acești profeți se numără Amos, Isaia, Mihea și alții. Unele dintre cărțile Bibliei le poartă numele („cărțile profetice majore" și „cărțile profetice minore"). Vechiul Testament cuprinde în total 39 de secțiuni, aproximativ 40% dintre acestea fiind despre profeți, astfel încât este evident că aceștia reprezintă o parte fundamentală a iudaismului.

Fiind el însuși evreu, Nostradamus a proclamat: „Profețiile mele sunt rezultatul observațiilor naturale și al percepțiilor extrasenzoriale pe care le-am moștenit de la strămoșii mei." Nostradamus s-a identificat cu unul dintre cele 10 triburi pierdute ale Israelului –tribul lui Issachar.

Issachar a fost unul dintre cei 12 fii (conducători ai celor 12 triburi israelite) ai lui Iacob, nepotul lui Avraam. Când Israel a fost împărțit în părțile de nord și de sud, Issachar și 9 dintre frații săi au format regatul israelit de nord, care a fost distrus de imperiile asiatice. Deoarece Nostradamus susținea că este un descendent direct al lui Issachar, el credea că moștenise harul profetic al acestuia.

Însă, judecând după conținutul „Almanahului", care cuprinde în principal previziuni despre vreme și condițiile politice, ar fi poate mai potrivit să-l numim „vizionar". În prezent, mulți îl consideră un vizionar, dar ce a fost el cu adevărat? Este o întrebare dificilă.

▲ Pictură reprezentându-l pe Moise și arbustul cuprins de flăcări, scenă din Vechiul Testament. Auzind vocea lui Dumnezeu venind dinspre arbust și spunându-i să-i ducă pe evrei în Egipt, Moise s-a conformat și a dus cu el 12 triburi.

▲ Pictură americană din secolul al XIX-lea reprezentând o femeie înecată după ce fusese acuzată de vrăjitorie. În timpul Evului Mediu, orice persoană care avea aptitudini ieșite din comun era ostracizată de societate și adeseori acuzată de vrăjitorie. Nostradamus s-a temut întotdeauna că va avea aceeași soartă ca urmare a activităților sale.

Misterele catrenelor din „Profeții"

Cea mai celebră lucrare a lui Nostradamus, „Profețiile", este scrisă sub forma unei serii de catrene. Fiecare volum cuprinde 100 de poeme (cu excepția unuia dintre volume), deci aproape 1000 de poeme în total în 10 volume.

Poemele din „Profeții" sunt deosebite prin faptul că sunt scrise într-un limbaj foarte abstract; fiecare poem cuprinde 4 versuri, ceea ce însă nu era ceva neobișnuit în acea perioadă. La fel ca și cântecele japoneze tanka, un catren cuprinde 2 perechi de câte două versuri care rimează. Se pare că Nostradamus a dorit să utilizeze același stil folosit în Biblie.

Cât despre limbajul abstract, este posibil ca acesta să fi fost ales din mai multe motive. În primul rând, pentru a se asigura că previziunile sale nu își ratează ținta, or exprimările abstracte pot avea mai multe interpretări posibile. În al doilea rând, nu dorea să creeze panică afirmând foarte clar ceea ce urma să se întâmple în viitor. Și, în sfârșit, se temea să nu aibă parte de aceeași soartă ca Ioana d'Arc, care a fost acuzată de vrăjitorie și executată. Era important să fie foarte atent la ce spunea.

Drept urmare, aceste catrene sunt foarte greu de analizat de către cercetători.

Stând singur noaptea cufundat în studiul tainic;e așezat pe tripodul de alamă.O flacără slabă se ivește din neant și face să reușească ceea ce nu ar trebui crezut în van.

Acesta este primul catren al „Centuriilor" și este greu de descifrat ce anume înseamnă aceste cuvinte. Tot ce se poate spune cu certitudine este că, dată fiind atmosfera culturală din acea vreme și cunoștințele lui Nostradamus, este evident că el cunoștea perfect Biblia.

Cercetătorul din secolul al XIX-lea, Charles Ward, susține că „profeția nu oferă niciun indiciu despre ceea ce prezice și pare a fi o grămadă de vorbe fără sens".

În patria sa, Franța, Nostradamus este cunoscut mai mult ca un „doctor habotnic" pentru eforturile sale de a combate ciuma decât ca un clarvăzător. Însă este ca și cum catrenele din „Profețiile" sale ar fi impregnat societatea cu un fel de otravă. Atâta timp cât încă mai avem un viitor în față, predicțiile lui Nostradamus mai au șansa de a se adeveri.

▸ Nostradamus a pus laolaltă toate profețiile făcute pe baza observațiilor astrologice și le-a publicat în „Profețiile".

Cheia înțelegerii „Profețiilor"? CABALA CREȘTINĂ

Legătura dintre cabala și catrene

Nostradamus susținea că există o cheie esențială pentru descifrarea sensului catrenelor sale criptice. Drept urmare, mulți cercetători au apelat recent la Cabala, o serie de credințe ezoterice pe care le au cei mai mulți evrei ortodocși, pentru a descoperi un cod care să-i ajute în interpretarea catrenelor.

„Cabala" provine de la un cuvânt ce înseamnă „tradiție" și se referă, în limba ebraică, la transmiterea poveștilor pe cale orală. Fiind o filozofie misterioasă, aceasta a avut o mare influență asupra ideilor astrologice și filosofice din lumea occidentală. Cunoașterea cabalei poate fi obținută prin contactul sau comunicarea directe cu divinitatea. Aceasta era folosită de unii evrei ca o modalitate foarte eficientă de a stabili un contact cu puterile superioare.

Se spune că, în Europa, cabala a apărut mai întâi în regiunea Provence, unde s-a născut Nostradamus. În Provence locuiau mulți imigranți evrei, care se pare că aveau multe alte practici și credințe ezoterice înainte să apară cabala. Se spune că aceasta datează de acum câteva mii de ani, dar s-a răspândit ca practică secretă a evreilor de-abia în secolele al III-lea – al VI-lea. Ulterior, credința a evoluat treptat în timpul Evului Mediu.

Există mai multe ipoteze despre cabala. De pildă, unele voci susțin că acum „secretul cabalei a fost dezvăluit francmasonilor", „cabala stă la baza folosirii cărților de tarot" și că „Dumnezeu i-a vorbit direct lui Moise despre cabala" etc.

Reprezentarea codului cabalei creștine

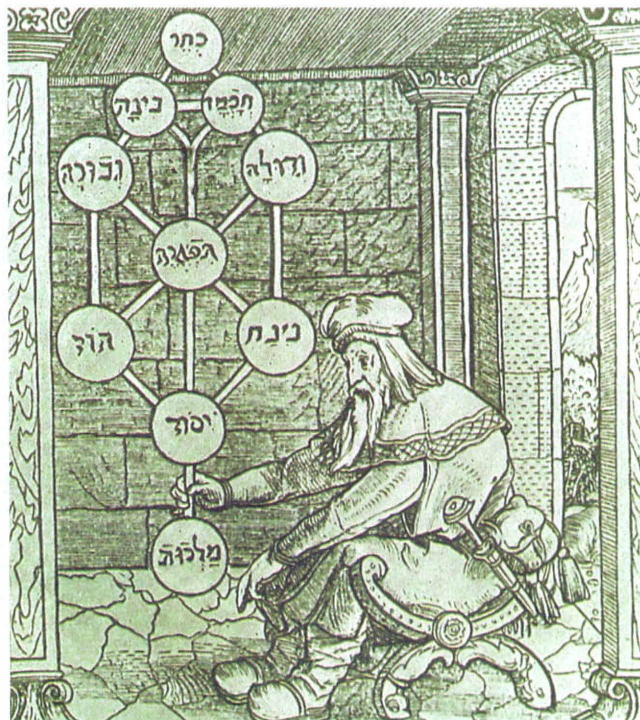
Pe când Nostradamus era copil, bunicul său din partea mamei l-a învățat multe lucruri. Nu este clar dacă printre acestea s-a numărat și cabala sau nu, dar dacă nu, este foarte posibil ca Nostradamus să o fi studiat pe cont propriu. Însă, conform unei teorii, Nostradamus cunoștea mult mai bine „cabala creștină", care a apărut în secolul al XV-lea.

Cabala creștină reprezintă un set de credințe ezoterice ale creștinilor interesați de cabala. Acești creștini au încercat să utilizeze codul cabalei pentru a descoperi sensuri ascunse în Biblie.

Această metodă cabalistică era împărțită în: „cabala magică", „cabala literară", „cabala dogmatică" și „cabala scrisă". Dintre acestea, „cabala literară" a fost cea utilizată de creștini.

Unul dintre principalele aspecte ale „cabalei literare" este „gematria", devenită cunoscută datorită filmului „Profeția" (titlu original: „The Omen"). Deoarece în alfabetul ebraic nu există cifre, cele 22 de litere ale alfabetului sunt folosite și pentru a reprezenta numerele. Drept urmare, fiecare cuvânt poate fi asociat cu un număr, iar calculând și reprezentând suma acestor numere se poate da o interpretare diferită cuvintelor. Această tehnică este cunoscută sub denumirea de „gematria". În cabala se consideră că acele cuvinte, în cazul cărora sumele numerelor reprezentate de literele care le compun sunt egale, au o legătură tainică. De exemplu, cuvintele „șarpe" și „Hristos" sunt echivalente numeric, așa că se crede că între ele există o anumită legătură.

De asemenea, metodologia denumită „notarikon" este o modalitate de a prescurta expresiile. De exemplu, se crede că „amin" este o formă prescurtată a expresiei 'El melekh ne'eman (care înseamnă „Dumnezeu, regele credincios"). De asemenea, folosind această metodă se puteau obține acronime de la cuvintele dintr-un text, luând prima literă a fiecărui cuvânt dintr-un șir de cuvinte și creând un nou cuvânt din aceste litere. De pildă, cuvântul GNEDN a fost format din Guph (carne), Nephesch (suflet), Ezen (os), Daath (cunoaștere) și Nezach (eternitate), astfel încât GNEDN era interpretat ca însemnând că oamenii sunt făcuți din carne, care este muritoare, și suflet, care este nemuritor.

▲ Desen din cartea „Porți către lumină", de Balius Rikius, care reprezintă un adept al cabalei ținând în mână diagrama Sefirot, adeseori folosită în cabala.

Mai există încă o metodă cabalistică de descifrare a textelor, cunoscută sub denumirea de „temurah", care implică rearanjarea literelor dintr-un cuvânt în baza anumitor reguli specifice pentru a descoperi un sens ascuns.

Există o teorie conform căreia Nostradamus ar fi folosit unul dintre aceste coduri în scrierea „Profețiilor", dar aceasta face și mai dificilă și mai complicată interpretarea scrierilor sale. Este oare această adevărata cheie pe care o căutam?

Mari personalități la hotarul dintre adevăr şi nebunie

Toate acestea sunt mari personalități care s-au născut în perioade în care nu au fost înțelese pe deplin şi adeseori respinse ca nebune. S-au aflat la discreția autorităților, care adesea le-au sacrificat din motive politice. După cum ne-a demonstrat Nostradamus însă, nebunia unei persoane poate fi interpretată ca adevăr de generațiile următoare.

Tânăra franțuzoaică ce a salvat Franța după ce a vorbit cu Dumnezeu

Ioana d' Arc (1411–1431)

La fel ca Nostradamus, Ioana d'Arc a fost o prezicătoare ce a fost prețuită nespus de mult de către familia regală. Însă profețiile ei, care au salvat Franța, au făcut-o să ajungă până la urmă în fața Inchiziției, pentru ca, în final, să moară tragic.

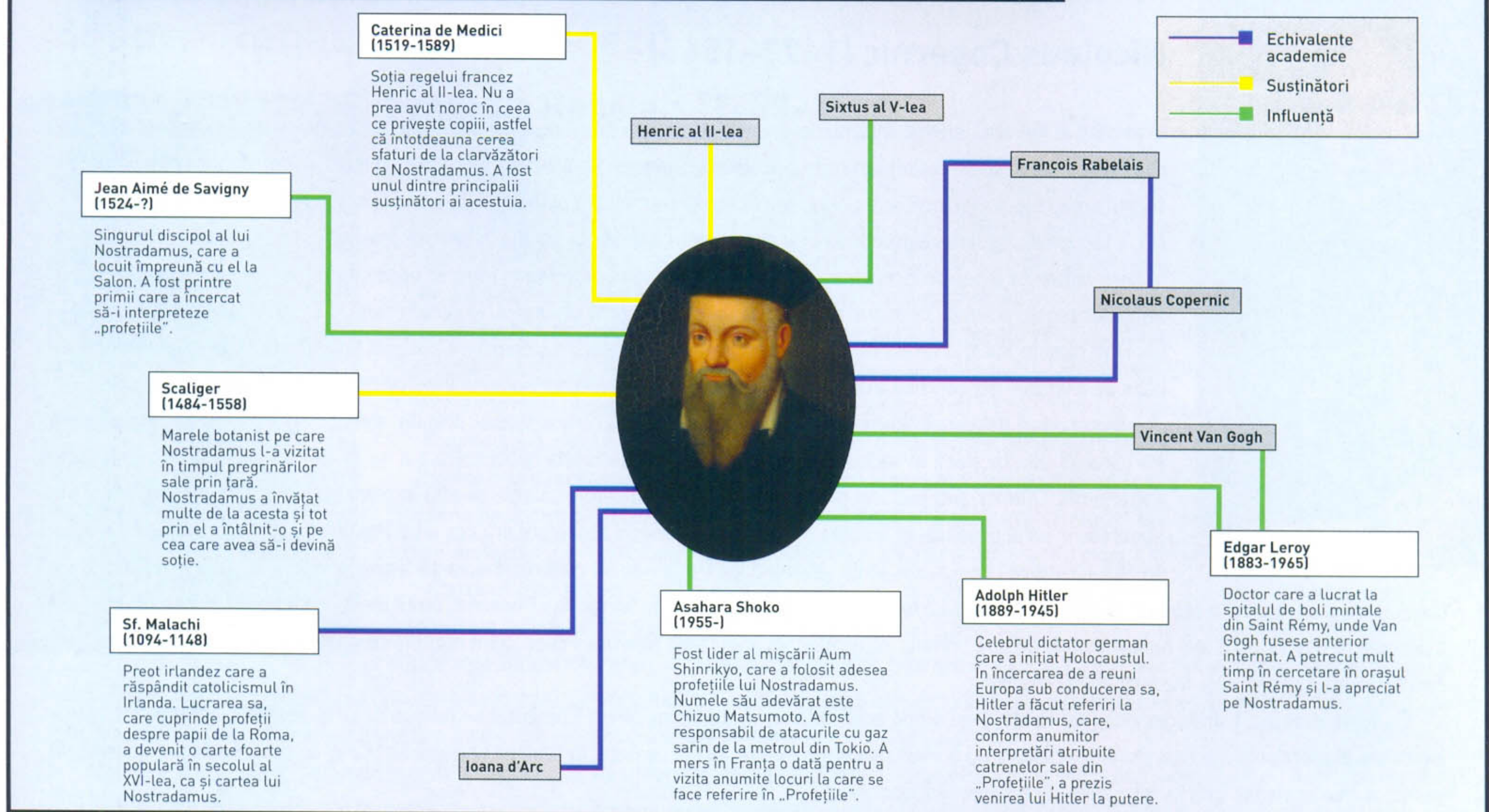
„Salvați prințul francez și respingeți trupele britanice!"

Când avea 17 ani, a avut o viziune în care l-a auzit pe Dumnezeu rostind aceste cuvinte, după care a pornit într-o misiune cu scopul de a se apropia de prințul Carol. Sfârșitul războiului de 100 de ani dintre Anglia și Franța era aproape. Franța s-a văzut la strâmtoare, atât din punct de vedere financiar cât și al resurselor umane. Carol i-a ascultat cu atenție prezicerile despre destinul său și a hotărât să o lase să participe la luptă. Spiritul său de luptătoare și energia sa au insuflat încredere în rândul trupelor franceze, care i-au învins pe englezi în bătălia de la Orleans. Prințul a devenit ulterior regele Carol al VII-lea.

După aceea, Ioana a încercat, fără succes însă, să recucerească Parisul, dar a fost capturată în bătălia împotriva britanicilor din regiunea Compiegne. Britanicii au luat-o prizonieră și au hotărât să o judece pentru afirmațiile sale că Dumnezeu i-a vorbit. În tot acest timp, regele Carol nu a făcut nici un efort pentru a o elibera. Nu a făcut nimic în sensul apărării acestei tinere care îi salvase viața, ba chiar se folosea deja de serviciile unui alt prezicător la castelul său. La sfârșitul procesului, Ioana a fost condamnată la moarte pe rug. Chiar dacă era o eroină națională, Ioana era doar o fată simplă, de nici 20 de ani. Moare arsă de vie pe rug șoptind numele lui Iisus Hristos. Când Carol a reunificat Franța, la 20 de ani după moartea ei, a declarat: „Ar fi neplăcut ca istoria militară să fi fost decisă de o vrăjitoare", așa că a redeschis procesul, nevinovăția Ioanei fiind foarte importantă pentru legitimitatea sa ca suveran. Ca urmare, sentința bazată pe acuzațiile de erezie ce i se aduseseră a fost anulată, iar 400 de ani mai târziu a fost beatificată și apoi sanctificată.

Dacă Nostradamus ar fi trăit în aceeași perioadă ca Ioana d'Arc, ar fi avut și el, probabil, aceeași soartă. Însă el și alți clarvăzători născuți la un secol după moartea ei s-au bucurat de fapt de un statut destul de bun în societate.

REȚEAUA DE LEGĂTURI PERSONALE

▲ Personajele din casetele pe fundal gri sunt prezentate detaliat în acest capitol.

Marele artist care și-a adus nebunia în liniștitul oraș St. Rémy

Vincent van Gogh (1853–1890)

Marele artist Vincent van Gogh a petrecut mult timp perfecționându-și arta în St. Rémy de Provence.

Van Gogh s-a născut în orașul Groot-Zundert din Olanda și a călătorit în întreaga Europă, înainte de a-și tăia o bucată din urechea stângă într-un incident ce a avut loc în 1889 și care a avut drept urmare internarea sa în spitalul de boli mintale din St. Rémy. Cum îi plăceau foarte mult gravurile japoneze pe lemn, s-a mutat în Provence în căutarea unor peisaje similare cu cele pe care le pictau artiștii japonezi. A stat mai întâi la Arles, într-o casă vopsită în galben, unde a visat să locuiască împreună cu diverși artiști importanți. Însă Gauguin a fost singurul care a fost de acord să i se alăture. „Prietenia" lui cu Gauguin a luat însă sfârșit după numai 2 luni, datorită conflictului dintre personalitățile celor doi. Rezultatul a fost incidentul în care și-a tăiat urechea stângă.

Ulterior, s-a internat la azilul de nebuni unde și-a petrecut timpul într-o cameră ce semăna cu o celulă de închisoare, iar în perioadele în care se simțea bine privea îndelung pe fereastră și picta frumosul oraș St. Rémy ce se întindea înaintea ochilor săi. Uneori i se permitea să iasă afară, așa că își lua șevaletul cu el și picta grădinile spitalului. A pictat peste 150 de tablouri cu măslini, iriși și chiparoși inspirat de aceste grădini. Printre acestea se numără unul dintre cele mai celebre tablouri ale sale, „Noaptea înstelată", în care se vede un chiparos din grădinile spitalului.

„Noaptea înstelată" a fost pictat cu tușe grosolane și culori foarte vii, semne ale nebuniei lui Van Gogh. Contrastul dintre stelele foarte strălucitoare și câmpul întunecat și sumbru creează o stare de discomfort privitorului. În mod destul de interesant, St. Rémy este locul de naștere al lui Nostradamus. Cu 400 de ani mai înainte ca Van Gogh să picteze „nopțile înstelate", și marele profet își petrecea timpul privind stelele, dar pentru a face observații astrologice. Poate că cerul de deasupra orașului St. Rémy are ceva cu adevărat special. La două luni după ce a pictat acest tablou, Van Gogh s-a mutat la Auvers pe Oise, unde s-a împușcat într-un lan de grâu.

Astronomul care a diminuat importanța astrologiei

Nicolaus Copernic (1473–1543)

În secolul al XVI-lea, „știința” încă nu devenise un domeniu de studiu bine delimitat, astfel încât astrologia, astronomia și medicina erau grupate laolaltă în cadrul aceleiași categorii. Se credea că pozițiile stelelor aveau o anumită legătură cu corpul omenesc, astfel încât astrologia, sau observarea mișcării planetelor pe bolta cerească cu scopul de a evalua viitorul, a fost predecesoarea astronomiei. Cu alte cuvinte, astrologia se afla în centrul celorlalte două „științe”. Într-o vreme în care influența Bisericii începea să se diminueze, studiul astrologiei intra în epoca sa de prestigiu maxim, membrii familiilor regale și nobilii începând să caute în stele indicii privind viitorul. Nostradamus, însă, a ridicat studiul astrologiei la un alt nivel în 1543, la vârsta de 40 de ani. În același an, Nicolaus Copernic a publicat teoria heliocentrică. Astrologia se baza pe o viziune geocentrică a universului, astfel încât și-a pierdut aproape imediat credibilitatea ca știință.

Astronomul polonez Copernic a fost un elev mediocru, care a studiat dreptul, medicina și o serie de alte materii. Pe când se afla la studii în străinătate, în Italia, a auzit de teoria heliocentrică a lui Aristarh și a început să studieze astronomia. Ulterior și-a publicat propria teorie, conform căreia soarele se află în centrul universului și toate planetele se rotesc în jurul acestuia. În vremea aceea, teoria general acceptată era cea a lui Ptolemeu, conform căreia Pământul se afla în centrul Universului. Mulți savanți după Ptolemeu au confirmat această teorie, astfel că atunci când Copernic a sugerat exact contrariul a ceea ce se credea societatea a fost profund marcată. Pe baza lucrării lui Copernic, omul de știință german Johannes Keppler a descoperit mai târziu 3 legi fundamentale despre orbitele planetelor, iar apoi Isaac Newton a descoperit regulile ce guvernează gravitația. Copernic a deschis calea către studiul modern al astronomiei.

Cu toate acestea, astrologia încă mai există. Deși a fost acceptată teoria conform căreia Pământul se rotește în jurul Soarelui, observațiile astrologice ale planetelor și ale traiectoriilor acestora nu au fost mai puțin exacte. Drept urmare, în timp ce oamenii se plâng de progresele înregistrate de știință, ei mai apelează încă la astrologia în căutarea răspunsurilor.

Regele care și-a pierdut viața în fața uneia dintre tinerele sale gărzi

Henric al II-lea (1519–1559)

La un turnir organizat la Paris pentru a sărbători sfârșitul războiului cu Italia și căsătoria prințesei, regele Franței din acea vreme, Henric al II-lea, a fost rănit grav și ulterior a murit. În ziua aceea luase parte la multe întreceri, dar, în ciuda oboselii, a acceptat să mai participe la încă una și, din nefericire, lancea adversarului său, Gabriel de Montgomery, i-a străpuns ochiul. I s-au acordat îngrijiri medicale de urgență, însă la câteva zile de la turnir regele a murit. Ca o ironie a sorții, moartea regelui a fost de bun augur pentru Nostradamus. Acesta îl avertizase pe rege că, destul de curând, „un tânăr te va doborî pe terenul de luptă”.

Henric al II-lea s-a căsătorit cu Caterina de Medici, din Italia, leagănul Renașterii, făcând astfel ca această mișcare, pe care tatăl său, Francisc I, o introdusese pentru prima dată cu câțiva ani înainte, să devină și mai populară. Atât gastronomia, cât și arhitectura au evoluat enorm în Franța în timpul domniei lui Henric. Se crede de aceea că el a fost influențat într-o foarte mare măsură de regină, deși a existat în umbră o femeie pe care el iubit-o mult mai mult decât pe Caterina. Este vorba despre frumoasa Diana de Poitiers. Henric a iubit-o de la o vârstă fragedă, deși ea era cu 20 de ani mai în vârstă decât el, și i-a oferit în dar castelul de la Chenonceaux.

În timpul turnirului ce avea să se dovedească fatal pentru el, a avut la el un articol de îmbrăcăminte de-al ei, jurând să câștige întrecerea în onoarea sa. Nu a putut însă să-și îndeplinească promisiunea. Desigur, Caterina era foarte geloasă pe relația celor doi, iar după moartea regelui a evacuat-o pe Diana din castelul de la Chenonceaux pentru a se muta ea însăși acolo. Diana a refuzat să se lase rănită în orgoliul propriu de acest gest și și-a petrecut restul vieții pe moșiile tatălui său din Anet, pe valea Loarei.

Nostradamus, care prezisese moartea regelui, a făcut previziuni și despre fiii acestuia. El a spus că toți cei trei fii ai săi vor ajunge până la urmă la tron, prezicere ce s-a adeverit cu siguranță. Din păcate, însă, aceasta s-a întâmplat deoarece ei au avut pe rând parte de necazuri și și-au pierdut viețile foarte tineri.

Autorul și absolventul Universității din Montpellier care a scris despre Renașterea franceză

François Rabelais (1483–1553)

La un an după ce Nostradamus a intrat la Universitatea din Montpellier, o altă figură marcantă a fost admisă la aceeași instituție de învățământ. Este vorba despre François Rabelais, umanistul care a întruchipat spiritul renascentist în Franța. Acesta a frecventat cursurile universității pentru o scurtă perioadă pentru a-și obține doctoratul. Poate datorită șederii sale foarte scurte, nu există nicio dovadă că Rabelais și Nostradamus s-ar fi întâlnit vreodată. Cu toate acestea, dat fiind că în universitățile din secolul al XVI-lea studenții și profesorii își petreceau adesea timpul împreună și pentru că prelegerile lui Rabelais atrăgeau un mare număr de studenți când acesta a devenit profesor, la puțin timp după absolvire, este foarte posibil ca cei doi să se fi întâlnit într-un mod sau altul.

Rabelais s-a născut la Chinon, tatăl lui fiind un bogat moșier. A devenit misionar, dar după ce mers la școală și-a dat seama că aceasta nu era o profesie potrivită pentru el, așa că a devenit laic și a mers la universitate. Ulterior a devenit un doctor celebru. Între timp, a studiat astronomia și a lucrat ca traducător, adunând în final elemente de folclor european într-un roman intitulat „Gargantua și Pantagruel", care a marcat debutul său ca scriitor.

Romanul este povestea a doi uriași spusă într-un stil comic și cuprinde, în total, 5 volume. Grație progreselor înregistrate de tehnologia tiparului, romanul său a devenit foarte popular printre oamenii de rând. Însă mai târziu, cărțile sale au fost interzise din cauza conținutului lor neortodox. Rabelais a mers în exil în câteva rânduri pentru a evita persecuțiile, iar la publicarea celei de-a patra cărți se zvonise că ar fi fost întemnițat. Ulterior a dispărut și se presupune că a murit în 1553. Cel de-al cincilea volum a fost publicat postum și nu este deloc sigur că a fost în întregime scris de Rabelais.

Rabelais a trăit într-o perioadă tumultoasă din punct de vedere al ideilor religioase și considera că cea mai bună metodă de a-i distra pe oameni era să-i facă să râdă. Biserica îi persecuta pe cei care nu erau de acord cu ideile sale și mulți și-au pierdut viața ca urmare a acestui fapt. În cartea sa, Rabelais face haz de prostia omenească, arătându-le cititorilor că este posibil să-i iubești pe cei care sunt diferiți de tine. Aceasta era o idee greu de acceptat de către Biserică.

Papa de la Roma care a crezut în prezicerile lui Nostradamus

Sixtus al V-lea (?–1590)

În timp ce călătorea prin Europa, Nostradamus a făcut o previziune care i-a schimbat viața unui tânăr.

A fost odată ca niciodată... un ciobănaș sărac. Acesta a devenit misionar al Bisericii Franciscane și, într-o bună zi, s-a hotărât să meargă într-o călătorie cu prietenii săi. Pe drum, un bărbat necunoscut, de vârstă mijlocie, i-a strigat: „Vei deveni papă!" Acesta era marele profet și protejat al familiei regale franceze, Nostradamus. Martorii la acest incident au crezut că omul acela nu era în toate mințile și nu l-au luat în seamă, dar tânărul a crezut cuvintele lui Nostradamus.

Ulterior, acest tânăr a devenit cardinal în orașul Montalto, unde se făcea adesea haz pe seama neîndemânării sale. Cam în acea perioadă, papa Grigore al XIII-lea tocmai murise, iar cardinalii s-au adunat la Roma pentru a-l alege pe următorul papă. În final, cardinalii au ieșit pe rând din încăperea secretă în care rămăseseră închiși mult timp. Numele noului papă a fost anunțat mulțimii care aștepta: „Montalto!"

Cel care fusese ales era cardinalul de Montalto. Acesta era tânărul la care Nostradamus strigase cu mulți ani în urmă. Când și-a schimbat numele în Sixtus al V-lea, și-a aruncat cârjele, declarând oficial: „acum sunt papă!" Văzând acestea, ceilalți cardinali au considerați că fuseseră înșelați: ei încercaseră să aleagă un papă bătrân, care să nu rămână pe scaunul pontifical decât vreo doi-trei ani, până ce avea să apară cineva mai bun. Sixtus al V-lea s-a implicat însă în multe activități fără precedent în sprijinul cauzei religiei sale. S-a întâlnit chiar și cu un emisar bisericesc din Japonia.

Aceasta nu este o poveste despre cum s-a adeverit previziunea lui Nostradamus cât o poveste despre cum un tânăr misionar s-a străduit să ducă la îndeplinire ceea ce considera că este destinul său. A devenit papă la 19 ani după moartea lui Nostradamus.

Previziuni care au provocat teamă în rândul generațiilor următoare și au inspirat strategii politice diferite

„Previziunile mele se vor adeveri cu siguranță la un moment dat în viitor”, a spus Nostradamus cu puțin timp înaintea morții sale în 1566. S-a arătat că a prezis cu acuratețe venirea la putere a lui Napoleon și a lui Hitler, așa că, după moartea sa, faima i-a crescut în mod constant. Oamenii politici de toate vârstele, chiar și în epoca modernă, s-au folosi de profețiile lui în luarea deciziilor. Mesajele ascunse în catrene criptice continuă să-i influențeze pe oameni și în prezent.

Din ce în ce mai influent după moartea sa

CARTEA LUI NOSTRADAMUS, „Profețiile”, prin care a dorit să transmită generațiilor viitoare cunoștințele sale, i-a captivat pe oameni ca o vrajă, iar popularitatea sa nu a scăzut în timp. Este însă aceasta ce și-a dorit? În timpul vieții, el a prezis evenimente ce aveau să se întâmple în fiecare an folosind astrologia și publicându-și descoperirile în „Almanahul” său anual. Pe măsură ce a devenit tot mai popular, lumea se baza din ce în ce mai mult pe prezicerile sale. Câțiva ani mai târziu, „Profețiile” au avut de asemenea un impact imens asupra oamenilor. Datorită acestei reacții, mulți au publicat profeții folosind numele său sau pretinzând că erau vreunul din fiii săi.

▲ Dictatorul german Adolph Hitler. Acesta a susținut că venirea sa la putere a fost prezisă de Nostradamus cu secole în urmă și chiar le-a distribuit soldaților versiuni modificate ale acestei profeții.

La doi ani după moartea sa, în 1568, în orașul Rouen din Normandia a fost publicată cartea „20 de ani de preziceri”. Autorul pretindea că este „Michel Nostradamus al II-lea”. În anul 1571, a fost publicată o altă carte ce pretindea să prezică toate evenimentele până în 1585. Numeroase alte scrieri profetice au fost publicate, ceea ce până la urmă a început să irite publicul. Un autor a prezis că orașul Artege, din Provence, va arde și va fi distrus complet. Ulterior, acesta a dat foc el însuși orașului pentru ca oamenii să creadă că era într-adevăr un clarvăzător. Până la urmă a fost arestat pentru incendiere, dar acesta este doar un exemplu care arată cât de mult lucrările lui Nostradamus au afectat generațiile următoare.

„Profețiile” folosite în politică

În zilele noastre, numele „Nostradamus” încă se vinde bine, așa că încă se mai publică noi ediții ale „Profețiilor”. În timpul secolului al XVIII-lea, popularitatea sa a scăzut un pic, dar odată cu începutul revoluției franceze și venirea la putere a lui Napoleon oamenii și-au amintit că Nostradamus prevăzuse ambele evenimente.

Însă, dat fiind că multe dintre catrenele din „Profețiile” sunt atât de greu de descifrat, au existat cazuri în care li s-a dat o interpretare care să se potrivească unui anumit eveniment. De ase-

Pe 11 septembrie 2001, două avioane deturnate au fost pilotate astfel încât să se ciocnească de clădirile World Trade Centre din New York, ceea ce a provocat prăbușirea acestora. Unele voci au susținut că Nostradamus ar fi prezis aceste atacuri teroriste.

„Prezicerile mele vor fi cu siguranță înțelese la un moment dat în viitor, iar oamenii vor fi surprinși să vadă cât de exacte sunt."

menea, datorită faimei lui Nostradamus și a faptului că era considerat a fi demn de încredere, mulți oameni politici de pe întregul glob au folosit „Profețiile" ca propagandă pentru a-și atinge scopurile politice.

Și astfel s-a născut un parteneriat inseparabil între preziceri și politică.

De exemplu, ar fi trebuit ca „Profețiile" să cuprindă 10 volume a câte 100 de catrene. Volumul 7 însă conține numai 42. În 1643 au fost descoperite catrenele 43 și 44, iar în timpul luptelor cauzate de un șir de revolte cunoscute sub numele de „Fronde" (1648 – 1653), adepții mișcării de Frondă au susținut că aceste două catrene prezíceau victoria lor finală. Desigur, declarațiile lor erau motivate politic.

De asemenea, Napoleon Bonaparte (1769-1821) era foarte conștient de faptul că venirea sa la putere fusese prezisă și păstra tot timpul asupra sa o copie a lucrării lui Nostradamus. Când s-a descoperit această copie în 1792, s-a observat că pe ea era tipărit ca an al publicării 1542, astfel încât s-a crezut că era un exemplar original. În prezent însă se știe că nu era așa, dar Napoleon nu s-a îndoit nicio clipă de autenticitatea sa. Adeseori interpreta catrenele în așa fel încât să-și promoveze interesele politice și a publicat o carte cu interpretările sale pe marginea scrierilor lui Nostradamus.

ONUS VERBI
dni ad isrt in manu
malachie. Dilexi uos
dicit dns. Et dixistis. In
quo dilexisti nos. Nonne

◂ Biblie din Roma secolului al XI-lea. Conține prezicerile clarvăzătorului Sf. Malachi despre viitorii papi.

Relația profundă dintre preziceri și politicieni

În secolul al XX-lea, ascensiunea lui Adolph Hitler (1889 – 1945) pe scena mondială i-a făcut pe mulți să susțină că și acest fapt fusese prezis de Nostradamus. Cauza: Magda, soția omului de încredere al lui Hitler, Gebbelt. În 1939, aceasta a citit un articol științific despre Nostradamus, publicat în 1922, în care a văzut numele „HISTER". Auzind aceasta, Gebbelt și-a dat seama că Hitler ar putea folosi „Profețiile" lui Nostradamus în favoarea sa în război, așa că l-a convocat imediat pe astrologul partidului nazist, Carl L. Kraft, și i-a ordonat să interpreteze cuvintele lui Nostradamus într-un mod favorabil. Au tipărit această interpretare și au distribuit-o tuturor soldaților naziști pentru a le spori respectul față de Hitler. Aflând aceasta, mulți francezi au fost dezamăgiți, crezând că invazia Franței de către Hitler era inevitabilă.

Churchill era conștient de strategia naziștilor, așa că a încercat să găsească un catren care putea fi interpretat ca prezicând prăbușirea nazismului și să-l distribuie trupelor sale. Spre deosebire de Hitler care se consulta adesea cu astrologul său în probleme militare, Churchill folosea astrologia pentru a încerca să prevadă strategiile lui Hitler. Astfel, astrologia și scrierile lui Nostradamus sunt ambele strâns legate de războaiele din epoca modernă.

Americanii, care au luat de asemenea parte la cel de-al Doilea Război Mondial, au folosit și ei lucrările lui Nostradamus. Guvernul a cerut companiei producătoare de filme MGM să producă un film care să încurajeze populația să sprijine eforturile de război și să le insufle curaj. Într-unul din filmele produse, compania a citat unul dintre catrenele lui Nostradamus, asigurându-se să îndepărteze versurile care nu se potriveau cu scopul urmărit.

Astfel, superstițiile și astrologia au încă un rol important în politică și economie. Fostul consilier prezidențial Donald Reagan a declarat „oficial" în cartea sa că soția președintelui Ronald Reagan, Nancy, se consulta adesea cu un ghicitor înainte de a-și planifica acțiunile politice. Președintele francez Mitterrand, președinții sovietici Gorbaciov și Elțin au folosit toți la un moment dat în timpul mandatelor lor astrologia în luarea deciziilor. Legătura dintre politicieni și prezicători ce există de secole este mult mai profundă decât ne dăm seama. Când o țară se confruntă cu o criză, cum ar fi un război, se apelează la astrologi mai mult decât oricând.

▴ Împăratul francez Napoleon Bonaparte, care credea că ascensiunea sa la tronul Franței fusese prezisă de Nostradamus. Credea că deține un exemplar original al lucrării lui Nostradamus, pe care îl avea mereu asupra sa.

Prezicerea sfârșitului lumii

Mulți oameni politici au folosit profețiile lui Nostradamus pentru a-și promova interesele politice, dar profeția care a avut cel mai mare impact asupra oamenilor a fost cu siguranță cel de-al 72-lea catren din volumul 10 al „Profețiilor": În luna a șaptea a anului 1999, Va coborî din ceruri măretul rege al terorii.

Pe marele rege al mongolilor să-l readucă la viață, Înainte și după Marte să domnească cu noroc.

Mulți au interpretat acest catren ca făcând referire la distrugerea omenirii, în timp ce unii au considerat că Nostradamus, foarte priceput la astronomie, prevedea doar o eclipsă solară. Acest catren i-a tulburat pe mulți, iar zvonurile s-au răspândit scăpate de sub control. Aceasta a provocat diverse incidente, cum ar fi atacurile asupra unor grupuri religioase din Indonezia; de asemenea, în Japonia, Shouko Asano, care credea în Armageddon, și-a condus secta fanatică într-un atac asupra metroului din Tokio. Se pare că multe astfel de incidente s-au petrecut din cauza acestui catren al lui Nostradamus.

Ar fi multe motive pentru care s-a creat panică în toate colțurile lumii în legătură cu sfârșitul mileniului și nu putem ignora efectele unei alte cărți care conține preziceri. Sf. Malachi (1094 – 1148) a scris cartea „Profeții despre papi", care a fost publicată 450 de ani mai târziu la Veneția. Scrisă în latină, lucrarea constă din 111 „moto"-uri și un poem care prezintă succesiunea papilor așa cum o prezice Malachi, începând cu Sixtus al II-lea. Când a fost publicată scrierea sa, se succedaseră deja 77 de papi de când fusese

▾ Efigie a lui Nostradamus pe o clădire vizavi de o cafenea din Salon de Provence.

▲ Primul ministru britanic, Winston Churchill, care a încercat să folosească astrologia pentru a inspira încredere trupelor.

▲ Vedere asupra orașului Nagasaki la 9 august 1945, când Statele Unite au lansat bomba atomică asupra acestui oraș japonez. Guvernul Statelelor Unite a încercat să câștige sprijinul populației pentru război, folosind în acest sens inclusiv filme care promovau eforturile de război.

▲ Atât fostul președinte rus Gorbaciov, cât și omologul său american, Ronald Reagan, au apelat uneori la astrologie în timpul mandatelor lor.

scrisă, dar de fiecare dată când era ales un nou papă, oamenii erau șocați de cât de exacte erau prezicerile sale. Lucrarea susține că după cel de-al 112-lea pontif se va apropia sfârșitul lumii. Papa Benedict al XVI-lea este al 111-lea.

Așadar, atât Nostradamus cât și Malachi au prezis că sfârșitul lumii va veni cam în același timp, ceea ce i-a tulburat mult pe oameni în ultimii câtiva zeci de ani.

Omenirea nu a pierit în 1999 și a întâmpinat secolul XXI fără probleme majore. S-a înșelat oare Nostradamus sau a prezis altceva de fapt în acel catren? Mai mulți exegeți ai lui Nostradamus susțin de asemenea că în „Profețiile" sale sunt prevăzute și atacurile teroriste de la 11 septembrie împotriva Statelor Unite, astfel încât este clar că prezicerile lui Nostradamus vor continua să trăiască cât e lumea. De asemenea, cuvintele lui Nostradamus ne răsună în minte:

„Prezicerile mele vor fi cu siguranță înțelese la un moment dat în viitor, iar oamenii vor fi surprinși să vadă cât de exacte sunt."

▼ Statuie a lui Nostradamus la Salon de Provence ridicată în secolul al XX-lea. La fel ca oamenii politici, mulți oameni de rând apelează în mod regulat la serviciile unor prezicători pentru a căpăta încredere să înfrunte viitorul. Faptul că, în prezent ca și în trecut, mulți se gândesc la Nostradamus când caută sfaturi privind viitorul spune multe despre ce clarvăzător strălucit a fost acesta.

100 DE PERSONALITĂȚI

Oameni care au schimbat destinul lumii

NOSTRADAMUS

DeAGOSTINI